ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | **FEBRUARI 2026**

INTERVIEW: LORENZO MAASLAND EN ILLAIJH DE RUIJTER

MARIO KOSWAL:
TROTSE COACH VAN GEDREVEN MEIDENBELOFTEN

50 JAAR GELEDEN: UNIEKE IMPACT OP LEVEN DOOR CUPDUELS

HEEL VEEL GEBEURD…

Een maand is ADO Den Haag Post niet verschenen. Dit is het eerste nummer van 2026, het jaar waarin de inmiddels lang verbeide terugkeer van het keurkorps van de mannen naar de Eredivisie moet worden gerealiseerd. Echter, sinds de laatste uitgave van dit blad in december 2025 verkeerde de ploeg van trainer Robin Peter in een dip. ‘Het zal toch wel niet’, klonk de dreigende opkomende nachtmerrie Maar, ineens pakt de ploeg de draad weer op, nam de afslag naar het pad der overwinningen en is de positie op de ranglijst weer riant. En, er zijn spelers bijgekomen in de winter window.

Geheel tegengesteld gaat het met het vlaggenschip van de Vrouwen. Uitzichtloos leken de kansen om te voorkomen, dat ADO Den Haag de eerste degradant aller tijden uit de Eredivisie zou worden. Echter, een onverwachte zege bij FC Utrecht, gevolgd door een gelijkspel tegen Feyenoord gaven de Haagse burger weer moed. Tot FC Utrecht onze Eva’s alle hoeken van het WerkTalent.Stadion liet zien en het gevoel van “Terug bij af’ deed oplaaien.

Wij hebben de eerste week van januari sneeuw gehad, met afgelastingen te maken gekregen en genoten van de voor Oranje beste Olympische Winterspelen ooit. Onze deelnemers keerden terug met een koffer vol eremetaal en dan vooral goud. In het kader van ‘Veel gebeurd’ vierde ADO Den Haag uiterst bescheiden haar 121e verjaardag en vertrok Academie-directeur Albert van der Dussen na zes jaren van nijvere arbeid.

Kortom, een maand verschijnen we niet en er gebeurt van alles. Wij kunnen ons eigenlijk geen winterstop permitteren. In dit magazine halen wij in met als toegift interviews met onze jonge beloften Lorenzo Maasland en Illaijh de Ruijter, met trainer Mario Koswal van de meidenbeloften en het verhaal van Jan-Hermen de Bruijn over de bijzondere, levensveranderende impact van FC Den Haag-West Ham United, de legendarische Europese Cupmatches van inmiddels vijftig (!) jaar geleden.

Veel leesplezier toegewenst!

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
Februari 2026

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:
Studie Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag/
Angelo Blankespoor
KNVB Media
Aad van der Knaap
Mario Koswal
Frans Leermakers
Niels Play/Piaytograply
Eric de Wit

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

Het aanstormende talenvolle duo Lorenzo Maasland-Illaijh de Ruijter in een pas de deux.

LORENZO MAASLAND EN ILLAIJH DE RUIJTER TIJDENS BLESSURELEED:

FOCUS GERICHT GEHOUDEN OP VOETBAL EN HERSTEL

ADO DEN HAAG POST **MAASLAND EN DE RUIJTER**

LORENZO MAASLAND EN ILLAIJH DE RUIJTER ZIJN VEEL **BELOVENDE JONGE KRACHTEN.** HOE DE MENINGEN OVER HEM OOK ZIJN, HET WAS WEL TRAINER DARIJE KALEZIC DIE HEN **UIT DE JEUGD** OVERHEVELDE NAAR DE SELECTIE VAN HET EERSTE ELFTAL EN HEN OOK LIET **DEBUTEREN OP HET HOOGSTE CLUBNIVEAU.** INMIDDELS HEBBEN MAASLAND EN DE RUIJTER OOK AL TE MAKEN GEHAD MET **SLEPEND BLESSURE-LEED.** MAASLAND HEEL WAT SERIEUZER EN LANGER DAN DE RUIJTER. HET WAS WEL ZONDE, DAT DE FASE VAN **FORSE PROGRESSIE** ZO ABRUPT WERD ONDERBROKEN. BEIDEN VERLOREN ECHTER GEEN MOMENT HET VERTROUWEN, HOE GROOT DE TEGENVALLER OOK LEEK. **ZIJ HIELDEN DE FOCUS** OP DOORGAAN WAAR HUN PRILLE LOOPBAAN ONVER-WACHT EN ONVERHOOPT 'EVEN' STOKTE.

Lorenzo Maasland benut hier een strafschop namens ADO Den Haag onder 21 in de uitwedstrijd tegen De Graafschap.

De net 21 jaar geworden Lorenzo Maasland begon zijn loopbaan bij HVC'10 in Hoek van Holland. Daarna volgde de overstap naar FC 's-Gravenzande, waar ADO Den Haag hem bijna negen jaar geleden verleidde tot een verhuizing naar De Aftrap. Daar ontwikkelde hij zijn talenten verder, uitmondend in een contract dat overigens komende zomer afloopt. 'Nee, nog niet gesproken over verlenging. Ik verwacht wel, dat dit nog wel gebeurt'. Hij laat dit over aan Iconics Management, die zijn zaken behartigt en ook die van spelers als Jamal Amofa (oud ADO'er, nu spelend voor SC Cambuur, de gloednieuwe ADO'er Pascal Mulder en trainers als Raymond Mulder en Levi Schwiebbe).

Ongetwijfeld zal de blessure, waardoor Lorenzo Maasland langdurig uitgeschakeld was (kruisband- en meniscus, waaraan hij is geopereerd), ermee te maken hebben, dat nog niet is gesproken over contractverlenging. Het kalenderjaar 2025 verliep na een goede start zeer triest voor de in Rotterdam geboren vleugelaanvaller, die na jaren in Hoek van Holland te hebben gewoond is teruggekeerd naar de stad waar hij het levenslicht aanschouwde. Op 14 februari 2025 begon het blessureleed,

toen Ryan van de Pavert van Jong Ajax met zijn sliding uitkwam op de enkel van het standbeen van Lorenzo Maasland. Na een relatief snel herstel diende zich enkele weken later echt iets naars aan. Tijdens ADO Den Haag onder 21-FC Groningen scheurde hij zijn kruisband. Een MRI-scan in het ziekenhuis wees uit, dat ook de meniscus schade had opgelopen. Operatie dus, gevolgd door een maandenlange revalidatie.

Het moment, waarop het blessurespook toesloeg in het duel met Jong Ajacied Ryan van der Pavert.

Enigszins zuchtend volgt zijn recapitulatie van de herstelperiode: 'Zes weken met krukken, opnieuw leren lopen. Die hele revalidatie vond plaats bij ADO, hoewel ik ook voor behandeling extern mocht kiezen. Ik had alle vertrouwen, dat het bij ADO goed zou verlopen.
Het begin van de revalidatie was lastig. Mentaal dan. Maar de mensen om mij heen stimuleerden me om door te zetten. Ja, zelf wilde ik naast mijn relvalidatie ook zoveel mogelijk overal bij zijn. Wedstrijden kijken, waar dan ook. Natuurlijk had ik, toen de voorbereiding op dit seizoen begon op het veld willen staan, maar ik wist dat ik geduld moest hebben. Daarom had ik niet het dubbele gevoel bij die oefenwedstrijden en daarna die voor de competitie van 'Daar had ik willen en moeten staan'. Ik dacht eerder: heb vertrouwen dat het goed komt.'
Ik was voor zover mogelijk overal bij, voelde mij elke dag betrokken bij de groep. Van de zomer heb ik dan ook geen teleurstelling gevoeld, maar realiseerde ik mij: dit is het nu eenmaal. Mijn tijd om te spelen komt wel'. Inmiddels lijkt die tijd nabij. Op 30 januari zat hij bij de wedstrijdselectie van ADO Den Haag 1 tegen Jong AZ. Een dag later volgde zijn rentree bij Onder 21 in de bekerontmoeting met FC Emmen. Eén helft vormde het voorzichtige begin, een week later bij ADO Den Haag onder 21-Fortuna Sittard uitgebreid tot ruim zestig minuten. Lorenzo Maasland gooide zijn specialiteit (schaar- en schijnbewegingen) niet was weggeweest, maar leek bij fysiek contact met tegenstanders te mijden. Na ruim vijf minuten vroeg hij al om verzorging. Volgers voelden zich even bezorgd. 'Ach,' licht Maasland toe: 'Kreeg een elleboogstoot, daarom had ik even verzorging nodig'. Blij weer in de wei te hebben mogen staan. 'Maar', zo relativeerde hij ook: 'Ik zit nu nog op maar vijftig procent van de vorm, toen ik tegen Jong Ajax die eerste blessure, aan mijn enkel, opliep'.

Voetbal op straat

Op 4 oktober 2024 maakte Lorenzo Maasland zijn debuut in de hoofdmacht van ADO Den Haag in de uitwedstrijd tegen TOP Oss (1-5). Het was de wedstrijd, waarin Lee Bonis een hattrick realiseerde. Twee weken later viel Maasland in bij zijn eerste thuiswedstrijd voor ADO Den Haag 1, tegen Roda JC (2-0). Toen hij direct zijn bewegingen etaleerde merkte een toeschouwer op: 'Lijkt wel een Braziliaan'. Maasland glimacht en bekent, dat Neymar met Christiano Ronaldo zijn favoriete voorbeeld is. Hij denkt, dat zijn specifieke bewegingen op

Met Sekou Sylla contra Evan Rottier, die toen nog uitkwam voor FC Eindhoven.

natuurlijke wijze zijn ontstaan op straat. 'Van kleins af aan voetbalde ik op straat. En ik trainde veel met mijn vader. Nee, hij heeft geen top gespeeld, Leonidas in Rotterdam. Maar, ik geef toe, dat zodra je die bewegingen echt onder de knie hebt krijg je er nog meer plezier in en ga je daarmee verder'.
Tot dusver speelde Lorenzo Maasland veertien wedstrij-

den in het eerste elftal van ADO Den Haag. In zijn vijfde optreden, op 7 december 2024 uit tegen SC Cambuur, stond hij voor het eerst in de basis. Van 31 januari 2025 tot en met 14 februari 2025 kon hij viermaal achtereen vanaf de aftrap beginnen. Daarom was het sneu, dat hij op Valentijnsdag vorig jaar, geblesseerd raakte tegen Jong Ajax, zoals gememoreerd. Juist de periode, waarin hij zich vaste basiskracht mocht noemen, sloeg het noodlot toe. Uiteindelijk tot tweemaal toe, waardoor het zo goed begonnen jaar 2025 in een regelrechte sof transformeerde.

Lorenzo Maasland, hier nog spelend voor ADO Den Haag onder 17, met Illaijhs broer Feliciano (links).

Tegenslag

Kwetsbaarheid deed zijn geloof in de verdere ontwikkeling van zijn voetballoopbaan geenszins wankelen.
'Nee hoor, vanaf het begin van mijn blessures had ik het vertrouwen, dat alles weer goed zou komen. Ik ben mijn focus blijven richten op voetbal. Heb wel al enige jaren iets achter de hand, mijn HAVO-diploma. De afgelopen tijd, waarin ik niet kon voetballen, ben ik niet gaan nadenken over een studie of zo. Ik heb alle tijd besteed aan mijn herstel, ook al duurde dat lang en vergde dit veel geduld.'
De bijna negen jaar ADO Den Haag overziend stelt Lorenzo Maasland dik tevreden te zijn en met plezier terug daarop terug te kijken. 'Leuke dingen meegemaakt, zoals kampioenschappen met Onder 15 en Onder 17. Ja, af en toe wat tegenslag zoals nu dan. En eerder een gebroken pols, opgelopen tijdens SC Heerenveen-ADO Den Haag onder 21. Voor de rest heb ik het hier steeds naar mijn zin gehad en heb ik het nog steeds.
En voel mij gerespecteerd en gewaardeerd'.
Lorenzo Maasland speelde bij Onder 17 nog samen met Feliciano de Ruijter, de bijna anderhalf jaar oudere broer van Illaijh. Broers, die soms dezelfde haardracht hebben, en dan nauwelijks – zeker van afstand – van elkaar zijn te onderscheiden. Hooguit de tred en speelstijl verschillen min of meer.

Illaijh lacht, herkent dit wel. 'Overigens, ik heb wel een paar keer met Feliciano samen gespeeld. Bij Onder 18 denk ik. Maar ja, nu speelt hij bij Willem II. Waarom hij van ADO verhuisde naar Tilburg? Ik denk, dat Willem II een beter plan met hem had. Jammer, maar dat kan gebeuren.' Zo maakte Illaijh drie jaar geleden de move van de opleiding van Feyenoord naar die van ADO Den Haag. Hoewel in Rotterdam geboren verhuisde hij op vijfjarige leeftijd met het gezin naar Maassluis, wat het waar hij bijna onvermijdelijk is, dat de voetballoopbaan daar begint bij het plaatselijke Excelsior. Na acht jaar verleidde Feyenoord hem tot een overgang naar het opleidingscomplex Varkenoord. 'Toen nog, laat ik zeggen, het
oude Varkenoord. Heb die hele ombouw naar het huidige Varkenoord dus meegemaakt. Heb acht jaar bij Feyenoord gespeeld. Prachtige club, prachtige accommodatie, prachtige tijd, mooie toernooien in buitenland meegemaakt.'
Hoe kom als zo'n beloftevolle voetballer dan bij ADO Den Haag? 'Het klikte bij Feyenoord niet met de trainer. Kan gebeuren. Ben ik naar ADO gegaan, mijn broer speelde er al. Ook een mooie club, weliswaar minder groot dan Feyenoord, minder luxe qua accommodatie, maar alles bijeen heel goed. En ik had en heb het er naar mijn zin.'

Niets vermoedend begon hij anderhalf jaar geleden aan het seizoen bij ADO Den Haag onder 19. Darije Kalezic zag hem spelen en raakte onmiddellijk in de ban van de felle, kort op de tegenstander zittende De Ruijter met een enorme drive naar voren. De toenmalige hoofdtrainer bekeek hem direct daarna weer en wist het toen zeker: ik haal hem naar de eerste selectie. Op 1 november 2024 maakte Illaijh de Ruijter als invaller zijn debuut in het eerste elftal tijdens de uitwedstrijd tegen FC Eindhoven.
En opmerkelijk genoeg een dag later nota bene speelde

Als dwarsligger voor Tai Abed van Tai Abed, toen nog van Jong PSV, nu van Levante in Spanje)

hij zijn eerste wedstrijd voor Onder 21, uit tegen FC Twente/Heracles! ‘Ja, ik weet het uiteraard nog goed. Was een kort nachtje voor mij. Laat uit Eindhoven, de ochtend daarop in alle vroegte naar Hengelo. Het klopt, voor die wedstrijd daar kreeg ik allerlei felicitaties en knuffels vanwege mijn debuut in het eerste. Kon mij daardoor nauwelijks echt voorbereiden op die eerste wedstrijd in Onder 21’, lacht hij. En enkele weken later speelde hij gewoon weer mee met Onder 19, uit tegen Go Ahead Eagles in Twello. ‘Dat was in principe om fit te blijven. Het eerste en Onder 21 hadden toen geen wedstrijden.’ Overigens, die wedstrijd in Onder 19 liet hij wel zien in die paar weken grote stappen in zijn ontwikkeling te hebben gemaakt. Met als gevolg, dat hij min of meer vast deel ging uitmaken van de selectie van het eerste elftal. En daarmee eigenlijk Onder 21 overslaand na een ultrakort begin bij Onder 19. ‘Ik ben de trainer, Kalezic, dankbaar dat hij het in mij zag zitten, mij veel vertrouwen en de kans gaf in het eerste’.

Twintig officiële wedstrijden, waarvan de helft als basiskracht speelde Illaijh de Ruijter in het keurkorps van

Lex Schoenmaker huldigt Illaijh de Ruijter als Talent van het Jaar (2024-2025).

Darije Kalezic. Veelal als rechterverdediger, enkele keren op links en soms in een aanvallender rol, als de situatie erom vroeg. In de zomer van 2025 vertrok Kalezic, Robin Peter volgde hem op. Onder de Duitse trainer kreeg Illaijh de Ruijter een andere rol toebedeeld en werd uiteindelijk linksbuiten, een doorslaand succes!

Toelichtend stelt Illaijh: ‘De trainer wilde, dat het team ‘hoger’ ging spelen. Aanvallender dus, verder van het eigen doel af. Dat was direct merkbaar, ik kwam eerst op het middenveld terecht. Eerst aan de rechterkant. Tijdens het trainingskamp in Zeeland begon de nieuwe speelwijze zo’n beetje gestalte te krijgen. In eigen stadion tegen Olympiacos werd het concreter. Ja, tegen Willem II in de eerste wedstrijd voor de competitie liep het als een trein. Toen stond ik op links, ik scoorde 4-1 met een schot, waarvan ik alleen maar kon dromen. Die ontlading, bij het publiek, bij de spelers en mijzelf was enorm. Geweldig! Die wedstrijd daarop, uit tegen Jong FC Utrecht, stond ik echt op links. Het werd maar 2-2, de trainer handhaafde daarna de opstelling en de speelwijze. Nou, wij weten wat het gevolg was. Een lange reeks van overwinningen, een prachtige positie op de ranglijst. Het ging niet in alle wedstrijden even gemakkelijk, maar we wonnen wel. Vanaf het begin van de competitie had ik een basisplaats.’

Contract

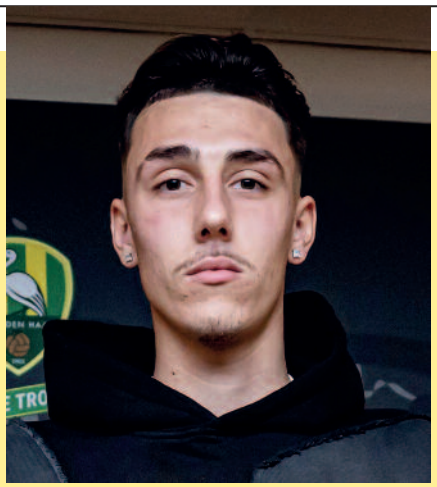
Het team en ook Illaijh de Ruijter verkeerden die periode in een flow. Een periode ook, waarin belangstelling ontstond van buitenaf. SC Heerenveen en FC Twente zouden interesse koesteren, maar technisch directeur Mark Wotte wilde er niets van weten. Integendeel, hij wilde het contract van Illaijh, lopend tot zomer 2027, verlengen. De onderhandelingen verliepen goed, verkeren in een afrondende fase. Al een tijdje overigens. Ilaijh hierover: ‘Ik houd mij er zelf niet mee bezig. Dat doet mijn moeder Angelique met een familielid. Een harde, zakelijke vrouw? Dat valt wel mee, zij is voor ons een goede moeder. Ik wil haar een goed leven, een beter leven geven via alles wat voetbal mij brengt en zal brengen.’ Maandag 3 oktober 2025 sloeg het blessure-spook toe in de uitwedstrijd tegen Jong AZ. ‘Het ging allemaal wat ongelukkig. Ik wilde afzetten, maar voelde onmiddellijk dat het mis was met de knie.’ Nog even probeerde Illaijh de Ruijter in Wijdewormer de wedstrijd voort te zetten, maar in de 27e minuut zeeg hij naar de grond en werd per brancard naar de kleedkamer gebracht. Hij kwam terug, op krukken om toch met de aanhang het behalen van de eerste periodetitel te vieren. Onderzoek wees uit, dat stukjes kraakbeen rond de knie zwierven en operatief moesten worden verwijderd. Daarna startte de revalidatie. Op krukken vertoonde Illaijh zich toch overal, bij trainingen, bij wedstrijden. Geen tribune was hem te hoog, met zijn hulpmiddelen bereikte met een opvallende handigheid de nok van het WerkTalent.Stadion en zag eerst met genoegen zijn teammaats winnen en later met lede ogen verliezen. ‘Tja’, mompelde hij dan.

Terug in eerste elftal

Ondanks het tijdperk van sportieve inactiviteit hield Illaijh de Ruijter de focus op voetbal. ‘Studeren of zoiets? Nee, met school had ik al niet zoveel op. Heb MBO/VWO gedaan, maar Ik wilde eigenlijk alleen maar voetballen. Daarop heb ik mij altijd gericht en dat zal ik in de toekomst ook doen.’

Inmiddels vierde Illaijh zijn rentree in het eerste elftal. Op 26 januari thuis tegen Vitesse viel hij twintig minuten in. Vier dagen later speelde hij thuis tegen Jong AZ de tweede helft en vond prompt het net. Geen doelpunt, buitenspel! Nederlaag met nogal schokkend overkomende cijfers 1-4. Echter, op 6 februari, uit tegen Roda JC, keerde ADO Den Haag terug op het pad der overwinningen (0-3) en liet Ilaijh weer iets zien van zijn frivoliteit van de eerste competitiehelft. Zijn optreden thuis tegen MVV Maastricht vormde een bevestiging ervan.

Frans Leermakers

LORENZO MAASLAND

Loopbaan in feiten en cijfers
Geboren op 25 februari 2005 in Rotterdam

In jeugd gespeeld voor
• HVC'10
• FC 's-Gravenzande
• ADO Den Haag

Officiële wedstrijden in ADO Den Haag 1

4 oktober 2024:	TOP Oss-ADO Den Haag 1-5 (84. ingevallen voor Daryl van Mieghem)
18 oktober 2024:	ADO Den Haag-Roda JC 3-0 (87. ingevallen voor Joel Ideho)
25 oktober 2024:	ADO Den Haag-De Graafschap 1-2 (74. ingevallen voor Alex Schalk)
1 november 2024:	FC Eindhoven-ADO Den Haag 0-4 (84. Ingevallen vr. Daryl v.Mieghem)
8 november 2024:	ADO Den Haag-Vitesse 2-0 (74. ingevallen voor Daryl van Mieghem)
25 november 2024:	Helmond Sport-ADO Den Haag 2-1 (79. ingevallen vr D.vMieghem)
29 november 2024:	ADO Den Haag-FC Emmen 2-1 (84. Ingevallen voor Daryl vMieghem)
7 december 2024:	SC Cambuur-ADO Den Haag 2-1 (basis)
17 januari 2025:	ADO Den Haag-Helmond Sport 3-1 (79. ingevallen voor Alex Schalk)
26 januari 2025:	Excelsior-ADO Den Haag 1-0 (76. ingevallen voor Daryl van Mieghem)
31 januari 2025:	ADO Den Haag-FC Eindhoven 2-1 (basis, 71. vervanger Issac Dijkhuizen)
3 februari 2025:	De Graafschap-ADO Den Haag 1-2 (basis)
7 februari 2025:	FC Volendam-ADO Den Haag 1-2 (basis, 89. vervanger Kürsad Sürmeli)
14 februari 2025:	ADO Den Haag-Jong Ajax 1-0 (basis, 17. vervanger Cameron Peupion)

Totaal: 14 wedstrijden

ILLAIJH DE RUIJTER

Loopbaan in feiten en cijfers
Geboren op 14 september 2006 in Rotterdam
In jeugd gespeeld voor
Excelsior Maassluis
Feyenoord
ADO Den Haag

Officiële wedstrijden in ADO Den Haag 1

1 november 2024:	FC Eindhoven-ADO Den Haag 0-4 (82. invaller voor Steven vd Sloot)
8 november 2024:	ADO Den Haag-Vitesse 2-0 (90. Invaller voor Steven van der Sloot)
29 november 2024:	ADO Den Haag-FC Emmen 2-1 (basis)

7 december 2024: SC Cambuur-ADO Den Haag2-1 (basis, 76. vervanger ??)
26 januari 2025: Excelsior-ADO Den Haag 1-0 (85. Invaller voor Taneli Hämäläinen)
14 februari 2025: ADO Den Haag-Jong Ajax 1-0 (87. Invaller voor Daryl van Mieghem)
23 februari 2025: MVV Maastricht-ADO Den Haag 1-4 (basis, 90. vervanger Sky Heesen)
2 maart 2025: ADO Den Haag-FC Den Bosch 2-1 (85. ingevaller voor Daryl vVan Mieghem)
7 maart 2025: FC Emmen-ADO Den Haag 0-1 (85. Invaller voor Cameron Peupion) PERIODETITEL!
11 maart 2025: ADO Den Haag-Jong AZ 0-3 (46. invaller voor Sekou Sylla)
14 maart 2025: Vitesse-ADO Den Haag 0-1 (basis, 46. vervanger Taneli Hämäläinen)
30 maart 2025: ADO Den Haag-FC Dordrecht 2-1 (basis, 82. vervanger Sekou Sylla)
7 april 2025: Jong FC Utrecht-ADO Den Haag 1-1 (basis, 67. vervanger Sekou Sylla)
11 april 2025: Telstar-ADO Den Haag 1-1 (basis, 46. vervanger Sekou Sylla)
20 april 2025: ADO Den Haag-Jong PSV 3-2 (basis, 63. vervanger Sekou Sylla)
24 april 2025: Roda JC-ADO Den Haag 1-1 (88. Invaller voor Cameron Peupion)
2 mei 2025: ADO Den Haag-SC Cambuur 3-4 (67. Invaller voor Steven van der Sloot)
9 mei 2025: VVV-Venlo – ADO Den Haag 2-7 (basis)
13 mei 2025: Telstar-ADO Den Haag 2-0 (84. Invaller voor Steven van der Sloot) NACOMPETITIE
17 mei 2025: ADO Den Haag-Telstar 0-1 (basis, 75. vervanger Lee Bonis) NACOMPETITIE

10 augustus 2025: ADO Den Haag-Willem II 5-1 (basis, 75. vervanger Cheveyo Balentien)
EERSTE DOELPUNT VOOR ADO 1

19 augustus 2025: Jong FC Utrecht-ADO Den Haag 2-2 (basis)
29 augustus 2025: ADO Den Haag-Helmond Sport 2-0 (basis)
TWEEDE DOELPUNT VOOR ADO 1

12 september 2025: FC Eindhoven-ADO Den Haag 0-1 (basis)
15 september 2025: Jong Ajax-ADO Den Haag 1-3 (basis, 82. vervanger Nigel Thomas)
19 september 2025: ADO Den Haag-Almere City FC 2-1 (basis)
26 september 2025: RKC Waalwijk-ADO Den Haag 1-3 (basis, 58. vervanger Nigel Thomas)
29 september 2025: ADO Den Haag-TOP Oss 5-1 (basis, 66. vervanger Daryl van Mieghem)
3 oktober 2025: Jong AZ-ADO Den Haag 0-4 (basis, 27.vervanger Luka Reischl)
PERIODETITEL

26 januari 2026: ADO Den Haag-Vitesse 0-0 (ingevallen 70. voor Nigel Thomas)
30 januari 2026: ADO Den Haag-Jong AZ 1-4 (ingevallen 46. voor Nigel Thomas)
6 februari 2025: Roda JC -ADO Den Haag 0-3 (55. ingevallen voor Nigel Thomas)
13 februari 2025: ADO Den Haag-MVV Maastricht 3-0 (62. ingevallen voor Bryan Fiabema)
20 februari 2025: Helmond Sport-ADO Den Haag 1-3 (46. ingevallen voor Evan Rottier)
27 februari 2026: ADO Den Haag – VVV-Venlo 1-0 (basis, 65. vervanger Jalen Hawkins)

Totaal: 35 wedstrijden, 2 doelpunten

MEDEDELINGEN

EERSTE VAN 2026

Deze ADO Den Haag Post is de eerste van 2026. Zoals de laatste jaren gebruikelijk verscheen dit magazine niet in januari. Nu de winterstop voorbij is gaat de redactie er weer volle bak tegenaan. Hopelijk tot genoegen van de lezers!

VERJAARDAGS**VERGADERING**

Traditiegetrouw hield de vereniging HFC ADO Den Haag haar verjaardagsvergadering. De viering van de 121e geboortedag vond plaats op 2 februari en stond onder meer in het teken van het 70-jarig lidmaatschap van Nico de Wit. Voorzitter Wim van Laar speldde hem de onderscheiding op de revers. Nico gold als talentvolle doelman en maakte in 1962 deel uit van het team dat deelnam aan de betaalde jeugdcomopetitie met onder anderen Theo van der Burch en Aad Mansveld. Een verblijf in het hoogste elftal zat er niet in door de concurrentie van Martin van Vianen, Piet Oostrum, Arie Bakker, Jan Vos en later Ton Thie. Nico bleef ADO trouw, speelde voor lagere senioreneams en trainde de jeugd. Maatschappelijk werkte hij zich op tot beleidsmedewerker bij de gemeente Den Haag op de afdeling Jeugd, Sport en Recreatie. In deze rol vormde hij diverse keren een belangrijke rol als schakel tussen gemeente en FC Den Haag en later ADO Den Haag. Ook was hij enige tijd bestuurslid van de vereniging. Nico was al Lid van Verdienste.

TD-ASSISTENT

Technisch directeur Mark Wotte kent sinds de winterstop in Cedric van der Gun (foto) een assistent. Aan het einde van het seizoen zal de samenwerking met de oud-speler worden geëvalueerd met het oog op een mogelijke verlenging. Van der Gun doorliep in zijn jeugdtijd een deel van zijn opleiding bij FC Den Haag en maakte in zijn carrière twee seizoenen deel uit van de selectie van het eerste team (2003–2005). In totaal kwam hij tot ruim 230 wedstrijden in de Eredivisie, waarvan 59 in het geelgroen van ADO Den Haag. Daarnaast droeg Van der Gun het shirt van onder meer FC Utrecht, Ajax, Willem II en FC Den Bosch. Verder deed hij internationale ervaring op bij Borussia Dortmund en Swansea City. Van der Gun richtte zich na zijn actieve spelerscarrière op het trainersvak. Hij werkte onder meer in de jeugdopleidingen van ADO Den Haag en Ajax. De laatste tijd fungeerde Van der Gun als analist bij Viaplay Voetbal.

INVITATIES

Felicia de Zeeuw vertoefde in december met het Indonesisich jeugdteam op de South East Asian Games. De eerste wedstrijd tegen gastland Thailand ging verloren met 6-0. Daarna werd met 3-1 gewonnen van Singapore. In de halve finale verloor Felicia met Jong Indonesië met 5-0 van Vietnam. In de strijd om de bronzen medaille dolven de Indonesische beloften het onderspit tegen opnieuw Thailand met 2-0. Al met al een mooie en leerzame ervaring!

Luna Toet

Luna Toet zat wel bij de selectie van Oranje onder 17, die oefende in en tegen Frankrijk, maar kwam niet in actie. De Oranje-meiden wonnen met 0-2 en kenden daarmee een goede generale voor de EK-kwalificatiewedstrijden in maart.

Zara Piontek

Merel Augustinus

Merel Augustinus en Zara Piontek waren begin februari op stap met Oranje onder 16. De meiden van bondscoach Kevin Compier (voormalig opleider bij ADO Den Haag op De Aftrap) boekten op het vierlandentoernooi in het Portugese Vila Real do António geen succes. Tegen gastland Portugal dolven zij het onderspit met 3-1, tegen Duitsland met 5-1 en tegen Mexico met 1-0. Jammer, maar helaas. En vooral leerzaam!

ALEXANDER VESELOV

Alexander Veselov was in de week voor kerst op stap met de Nederlandse jeugdploeg onder 16. Aan de overkant van de Noordzee gingen de jonge Nederlanders tweemaal onderuit tegen hun Engelse leeftijdgenoten. Op 17 december dolf het jonge Oranje het onderspit met 4-2. Veselov stond in de basisploeg en speelde 74 minuten mee. Een dag later zat hij op de reservebank en zag zijn teamgenoten ditmaal met 4-1 van Engeland verliezen. Maar bondscoach Joran Pot vond de twee oefeninterlands zeer leerzaam voor zijn pupillen. Leerzaam, maar niet erg succesvol was ook het vierlandentoernooi om de Algarve Cup in Vila Real do António. De eerste wedstrijd, tegen Duitsland, was een waar spektakel (4-4). Alexander kwam in de 64e minuut in het veld. In de tweede wedstrijd tegen gastland Portugal, dat met 1-0 zou winnen, stond hij in de basis en werd een kwartier voor tijd vervangen. Japan toonde zich in de slotwedstrijd met 2-0 de sterkste. Ditmaal viel Alexander in de 69e minuut in.

TERUG VAN **(EVEN)** WEGGEWEEST

In de winterstop keerde Maikey Houwaart (foto) terug bij ADO Den Haag. Afgelopen zomer werd zijn contract verlengd, maar stapte op uitleenbasis toch over naar Excelsior Maassluis. Daar kende hij geen gelukkig verblijf en keerde terug naar ADO Den Haag, waar hij inmiddels speelt bij Onder 21. En al deel uitmaakte van de selectie van het eerste elftal. Het vertrek van Senna Westerveld was een uitvloeisel van de terugkeer van Maikey Houwaart. Westerveld, die afgelopen zomer overkwam van Vitesse en in de najaarscompetitie topscorer van ADO Den Haag onder 21 was, wilde per se kunnen rekenen op speelminuten en meent dit te kunnen realiseren bij Noordwijk.

BRONZEN SCHILD

Voor de aftrap van ADO Den Haag-Jong PSV op 19 december 2025 ontving Jari Vlak de Bronzen Schild uit handen van zijn vader Gerry. De middenvelder won de onderscheiding als beste speler van de tweede periode. Ook in de eerste periode ontpopte hij zich als de nummer één, eveneens goed voor een bronzen trofee.

HOGE ONDERSCHEIDING

Sarina Wiegman ontving eind vorig jaar de ene na de andere onderscheiding. Het meest bijzondere was wel, dat de oud-trainer van ADO Den Haag Vrouwen werd benoemd tot Honorary Dame Commander of the Most Excellent Order of the British Empire (DBE). Dit, vanwege haar uitzonderlijke verdiensten voor het Engelse voetbal. Dat was haar jaartje wel, 2025: EK met de Engelse nationale vrouwenploeg, Johan Cruyff Trophy als beste coach van de wereld, voor de 5e keer de Fifa prijs als beste coach ter wereld, voor het eerst Sportcoach van het jaar in Nederland en voor de zesde keer Haags sportcoach van het jaar. Na de uitreiking van de laatste prijs reageerde zij enigszins verontschuldigend van 'ja, ik kan ook niets tegen doen...' Toen moesten die andere prijzen nog komen.

AFRICA CUP

Kilian Nikiema maakte als international van Burkina Faso een volgende stap. De eerste doelman van ADO Den Haag kwam voor het eerst daadwerkelijk in actie op het eindtoernooi van de strijd om de Africa Cup. In de ontmoeting tegen Sudan viel hij in voor eerste doelman Kofi.

BRYAN FIABEMA

De 22-jarige Noor Bryan Fiabema stapte onlangs van het Poolse Lech Poznan over naar ADO Den Haag, waar hij voor de rest van het seizoen op huurbasis speelt. In de overeenkomst is tevens een optie tot koop opgenomen. Fiabema, geboren in Tromsø begon zijn voetbalcarrière bij Tromsø IL. In 2020 maakte hij de overstap naar de jeugdopleiding van Chelsea FC. In deze periode verhuurde de Londense club Fiabema aan Rosenborg BK (Noorwegen) en Forest Green Rovers (Engeland). Via Chelsea o21 vervolgde Fiabema in 2023 zijn loopbaan bij het Spaanse Real Sociedad. Na één seizoen in Spanje maakte hij de overstap naar Lech Poznan, waar hij in 2024 een driejarig contract tekende. Daarnaast doorliep Fiabema alle nationale jeugdelftallen van Noorwegen.

SANDRA VAN TOL BLIJFT

Sandra van Tol blijft zeker tot het einde van het seizoen hoofdtrainer van het eerste vrouwenelftal. Zij nam medio november de leiding over ondertekende onlangs een contract tot de zomer van dit jaar. Van Tol bezit veel ervaring als speelster en trainster. Ze kwam jarenlang uit op het hoogste niveau en speelde 83 interlands voor Oranje. Na haar actieve carrière stapte ze het trainersvak in. Bij Feyenoord was zij zowel hoofdtrainer van het Beloftenelftal als assistent bij het eerste team, voordat ze na drie seizoenen de overstap maakte naar ADO Den Haag als assistent van zowel Stephan Vos als Marten Glotzbach.

DUO **UIT EMMEN**

Van FC Emmen trok ADO Den Haag twee spelers aan: aanvaller Jalen Hawkins (25, contract tot zomer 2028) en centrale verdediger Pascal Mulder (27, contract tot zomer 2029). Beiden zijn een goede bekenden van trainer Robin Peter, die vorig seizoen ruim een half jaar als trainer fungeerde van FC Emmen.
Hawkins, die zowel de Duitse als Amerikaanse nationaliteit bezit, genoot tot 14-jarige leeftijd zijn jeugdopleiding bij FC Ingolstadt 04 (Duitsland). Vervolgens werd hij opgenomen in de jeugdopleiding van Bayern München, maar keerde na drie jaar hij terug bij FC Ingolstadt 04. In 2023 maakte hij de overstap naar SV Waldhof Mannheim 07, waarna hij een jaar later een tweejarig contract tekende bij FC Emmen.
In totaal kwam hij 46 keer uit voor de Emmenaren, waarin hij twaalf doelpunten produceerde en negen assists afleverde. Mulder, geboren in Ommen, doorliep een deel van de jeugdopleiding van FC Twente en speelde vervolgens acht jaar in de opleiding van PEC Zwolle. Daarna speelde hij 3,5 seizoen in de top van het amateurvoetbal, eerst bij Staphorst en daarna bij HHC Hardenberg.

Jalen Hawkins

Pascal Mulder

Sinds de zomer van 2024 stond Mulder onder contract bij FC Emmen. Bij FC Emmen groeide Mulder uit tot vaste kracht en aanvoerder. In totaal speelde hij 58 officiële wedstrijden, waarin hij als verdediger ook nog eens zes keer scoorde en driemaal de directe aangever was van Emmer treffers.

IN VOETSPOREN VAN VADER

Deau den Turk speelt voor de rest van het seizoen voor ADO Den Haag Vrouwen. De 20-jarige centrale verdedigster wordt gehuurd van Ajax Vrouwen. Deau begon met voetballen bij RKAVV en speelt sinds 2020 voor Ajax. In 2024 maakte zij de overstap van het Talententeam naar de hoofdmacht van de Amsterdammers. Deau treedt met de komst naar ADO Den Haag in de voetsporen van haar vader Dennis, die in de jaren negentig voor ADO Den Haag uitkwam. Hij speelde als prof ook voor Ajax, AZ en De Graafschap en sloot zijn actieve voetballoopbaan af bij Quick Boys. Haar moeder Shirley was enige jaren actief bij ADO Den Haag als persvoorlichtster.

LUCA POSTELMANS

Luca Postelmans is onlangs toegevoegd aan de technische staf van ADO Den Haag Vrouwen. De 23-jarige Hagenaar doorliep zelf de jeugdopleiding van ADO Den Haag en deed daarnaast ervaring op als jeugdtrainer bij onder meer Excelsior Rotterdam, HVV en HBS. Naast zijn werkzaamheden bij ADO Den Haag Vrouwen blijft Postelmans actief als jeugdtrainer van HBS JO14-1. Luca was overigens al bij ADOGroen actief.

HOOP UIT LAND **VAN RIJZENDE ZON**

ADO Den Haag Vrouwen heeft mede haar hoop gevestigd op de Japanse Yuna Sonoda. De 26-jarige middenvelder komt over van Chifure AS Elfen Saitama en tekende een contract tot het einde van het seizoen. Zowel Sonoda als de club hebben de intentie uitgesproken om mogelijk langer met elkaar door te gaan. Sonoda begon haar carrière bij Albirex Niigata Ladies en maakte op 12 september 2021 haar debuut op het hoogste niveau in het land van de Rijzende Zon. Daarna speelde ze voor Chifure AS Elfen Saitama, dat eveneens uitkomt in de WE League, de hoogste divisie van het vrouwenvoetbal in Japan.

EVA NGUYEN

Eva Nguyen verruilde NAC Breda Vrouwen voor ADO Den Haag Vrouwen. De 20-jarige aanvalster kan zowel op de linker- als rechterflank uit de voeten. De in Breda geboren Nguyen speelde eerder voor BSV Boeimeer, WDS'19 en RKVV JEKA, voordat zij haar voetballoopbaan vervolgde bij Feyenoord. Daar kwam de Brabantse drie seizoenen uit voor het beloftenelftal, waarna zij terugkeerde naar Brabant om voor NAC Breda te gaan spelen.

ALBERT VAN DER DUSSEN

ADO Den Haag en Academy Director Albert van der Dussen hebben na een uitvoerige evaluatie besloten de huidige samenwerking niet voort te zetten. Het aflopende contract van Van der Dussen zal daarom niet worden verlengd, waarmee er na zes jaar een einde komt aan de samenwerking.

Albert van der Dussen werd op 1 april 2020 aangesteld als Academy Director bij ADO Den Haag en was sindsdien hoofdverantwoordelijk voor de ontwikkeling en aansturing van de Haagse jeugdopleiding. Daarnaast heeft Van der Dussen van mei 2021 tot februari 2022 op interim-basis werkzaamheden verricht als technisch manager bij het eerste team.

OVERLEDEN

Ons bereikte het droevige bericht, dat Leo Steegman 16 februari op 82-jarige leeftijd is overleden. Hij was bij FC Den Haag van 1986 tot 1988 werkzaam als jeugdtrainer en assistent-trainer (van Pim van de Meent). In de ADO Den Haag Post van maart 2026 komt de redactie uitgebreid terug op het heen van Leo Steegman. Wij wensen de nabestaanden alle sterkte toe met het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

DOOR LEGENDARISCHE CUPDUELS FC DEN HAAG-WEST HAM UNITED

UNIEKE IMPACT EN METAMORFOSE VAN EEN LEVEN

EEN HALVE EEUW GELEDEN WAS DEN HAAG TWEE MAANDEN LANG IN DE BAN VAN HET EUROPESE DUEL TUSSEN FC DEN HAAG EN WEST HAM UNITED. ACHTERAF WAREN DE TWEE WEDSTRIJDEN TEGEN WEST HAM VOOR MIJ DE BELANGRIJKSTE VAN MIJN LEVEN. IK WAS BEGIN 1976 BIJNA DAGELIJKS BETROKKEN BIJ DE VOORBEREIDINGEN VAN DE DUELS IN DE KWARTFINALE VAN DE EUROPA CUP II. DAARNA VORMDEN DE CONTACTEN EN DE INSPIRATIE DIE IK IN DIÉ MAANDEN OPDEED, ESSENTIEEL VOOR DE WENDING IN MIJN LOOPBAAN. VAN CRUIJFF TOT BECKENBAUER, VIA VAN BASTEN, GULLIT EN PLATINI TOT DE GEBROEDERS CHARLTON. NOOIT ZOU IK HEN HEBBEN ONTMOET ALS IK BEGIN 1976 NIET BEVRIEND WAS GERAAKT MET RON GREENWOOD, JOHN LYALL EN BILL NICHOLSON, DRIE VAN DE MEEST VOORAANSTAANDE MANAGERS UIT DE HISTORIE VAN HET ENGELSE PROFVOETBAL.

HAMMER

WEST HAM UNITED F.C.

Programme Information

WELKOM, F.C. DEN HAAG - ADO

Welkomstwoorden in de programmabladen PRO-FC en The Hammer.

Het is één van mijn meest intrigerende voetbalfoto's. Hoewel er geen bal op te zien is. De foto toont twee keurige, onopvallende Engelse heren die onderweg zijn met de Central Line van de Londense ondergrondse. Het enige afwijkende element is een onder een regenjack verscholen voorwerp dat de oudste van de twee op schoot heeft. Wat de foto, genomen op 2 mei 1964, zo bijzonder maakt, is dat wat we niet kunnen zien, de FA Cup! En die man is Ron Greenwood, manager van West Ham United dat die zaterdagmiddag de Cup Final met 3-2 had gewonnen van Preston North End.
Omdat West Ham pas de volgende dag een eretocht zou maken, leek het Greenwood een goed idee om de Cup mee naar huis te nemen. Zodat vrouw Lucy, zoon en dochter deze ook van dichtbij konden bekijken.
De foto is typerend voor het West Ham van de jaren '60, '70 en '80. Het was een familieclub. Op Upton Park gingen de dingen decennia lang net even anders dan bij andere Engelse profclubs. Uiteindelijk dus tot mijn geluk. Het feit, dat op woensdag 15 januari 1976 in Zwitserland, bij de loting voor de kwartfinales van het Europa Cup II-toernooi FC Den Haag en West Ham United aan elkaar werden gekoppeld, veranderde mijn leven in de voetballerij ingrijpend. Upton Park werd – naast het Zuiderpark –

Manager Ron Greenwood in de Underground op weg naar huis met de juist gewonnen FA Cup onder zijn jas.

mijn tweede voetbalthuis. Ik deed een aantal mooie, waardevolle en levenslange vriendschappen op, was betrokken bij geheime onderhandelingen, (voetbal-) spionagereizen en transfers. En leerde als bonus enkelen van de grootste iconen kennen uit de historie van het Engelse voetbal.

Ook het omgekeerde gebeurde. Dankzij mijn rood-groen-gele liefde stond bij een aantal Engelse topmanagers 'mijn FC Den Haag' ineens op hun netvlies. In eerste instantie natuurlijk door de Europa Cup-loting en de wedstrijden van 1976. Dat West Ham er nipt in slaagde FC Den Haag uit het EC II-toernooi te wippen, betekende geen moment dat ik daarna anders werd benaderd dan daarvoor. Voetbal was voor Ron Greenwood (later bondscoach van Engeland), John Lyall (West Ham) en Bill Nicholson (legendarische Spurs-manager, maar destijds werkend op Upton Park) altijd ongelooflijk belangrijk. Maar nóóit belangrijker dan loyaliteit aan vrienden. Ook later bleven ze altijd belangstelling tonen. En bereid mijn club te helpen. Met als tastbaar resultaat een uiterst innovatief samenwerkingsverband met West Ham (1981) en de mogelijkheid (maar door Co Adriaanse afgeblazen) om tien jaar later een spelersuitwisselingsprogramma met Spurs aan te gaan. Op 15 januari 1976, de dag van de loting, wist ik dat allemaal nog niet. Wat ik wel wist, was, waar ik in Den Haag de extra informatie kon vinden om de komende nummers van PRO-FC (het programmablad dat ik met Fred van Hal vol pende) te vullen. Let wel, het was een tijd zonder internet, teletekst en buitenlandse TV-zenders. Wel waren er volop voetbaltijdschriften. De meeste waren te koop in een krantenwinkel in de Wagenstraat. Ik vond er Shoot, een op de jeugd gericht Engels voetbalweekblad. En natuurlijk het onvolprezen World Soccer. Nu was het niet zo dat ik niks wist van West Ham. Net als meer dan een miljoen voetbalfans keek ik op 3 mei 1975 naar de Cup Final tegen Fulham, de club waar West Ham-legende Bobby Moore toen afbouwde. En Alan Taylor, die West Hams doelpunten maakte.

West Hams prestaties

Ik had de gewoonte ontwikkeld op zondagmorgen vroeg op te staan om op Den Haag Centraal Engelse zondagskranten en de BILD-am-Sonntag te kopen. In de grote restauratieruimte spelde ik de uitslagen en de verslagen, op zoek naar bijzondere berichten voor PRO-FC. Had ik de kranten doorgenomen, dan legde ik ze op grote stapels. Op de middag van de loting kwamen deze goed van pas. Met knip- en plakwerk had ik al snel een overzicht van West Hams prestaties. Gewapend met mijn West Ham-info ging ik later op de dag van de loting langs in het Zuiderpark waar een geprikkelde sfeer hing. Op zondag (11 januari), na afloop van de met 2-0 verloren wedstrijd bij FC Twente, bleek onenigheid geweest te zijn tussen trainer Vujadin Boškov en Lex Schoenmaker. De Joegoslaaf gaf Lex de schuld van de tweede Twentse treffer, waarop deze verontwaardigd antwoordde geen 'zondebok' te willen zijn: 'Linksbuiten? Dat speel ik nooit meer'. Ook rond Boškov was het onrustig. Voorzitter Herman Choufoer had hem contractverlenging aangeboden. Daar wilde hij wel over nadenken, maar stelde de Joegoslaaf: 'Ik wil per se niet meer werken met een elftal, dat de ene week schittert en de andere keer nergens is. Ik heb een lijstje gemaakt met namen'.
Op zaterdagmiddag stond ik samen met Fred van Hal en een groepje vaste liefhebbers achter het doel van de West-tribune om van daar de betaalde jeugd (FC Den Haag C genoemd) van trainer Rinus Loof te zien tegen Sparta. Het werd een teleurstelling. Vooral omdat Martin

Toet een strafschop miste en Sparta vlak voor tijd gelijk maakte: 1-1. Een dag later eindigde ook de zondag in mineur. Onder het genot van een koffie las ik op Den Haag CS, dat West Ham bij Manchester City dik had verloren (3-0). Niet best, maar dat was de 0-0 FC Den Haag tegen Telstar ook niet. Een paar dagen later kreeg ik een telefoontje dat mijn leven echt totaal veranderde.

1500 kaartjes

Ik schreef er in 2024 al over in de ADO Den Haag Post in een uitgebreid artikel over Upton Park en over de dag dat ik Greenwood en Lyall leerde kennen. Het telefoontje was van FC Den Haags bestuurslid Fred van Hal, die vooral acteerde als parttime manager. 'Of ik even langs kon komen'. Dit schreef ik destijds in de ADO Den Haag Post.
Een uurtje later zat ik in de kleedkamer tegenover Fred en trainer Vujadin Boškov. Fred legde uit, dat West Ham gevraagd had of het zo snel mogelijk kon beschikken over de ongeveer 1500 kaartjes voor de heenwedstrijd in het Zuiderpark. De Engelse club wilde de tickets zo veilig mogelijk onder de fans kunnen distribueren. Fred vertelde, dat de kaartjes net van de in Winschoten gevestigde drukker waren gekomen en dat er nu een koerier nodig was om ze naar Londen te brengen. Of ik interesse had? Uiteraard wilde ik dat, zeker toen ik hoorde dat de zaterdag erop West Ham een thuiswedstrijd speelde tegen Queens Park Rangers en ik daarvoor – als vertegenwoordiger van de club – van harte was uitgenodigd. Op dat moment mengde Boškov zich met zijn aparte Joego-Duitse taaltje in het gesprek. 'Der Freddie heeft gezegd dat je zeker ook nog wat voor mij wil doen. Bij toeval was ik vorige maand met Kerstmis met mijn vrouw in Londen en heb daar ook West Ham aan het werk gezien. Ik heb al een goed idee hoe het team speelt, maar wil nog een paar details bevestigd hebben. Wil jij de super-8-filmcamera van mijn vrouw meenemen en wat opnames maken?' Opnieuw: vanzelfsprekend! Dus ging ik donderdag 22 januari 's avonds langs bij het echtpaar Boškov om me door Yelena Boškov de werking van haar filmcamera te laten uitleggen. En om nog wat laatste instructies van de trainer te krijgen: 'Je moet halverwege de eerste helft vijf minuten lang non-stop de verdediging filmen. En in de tweede helft hetzelfde met de aanvallers. Dan krijg ik een goed beeld van hoe ze onderling bewegen en communiceren.' Met de belofte dat ik hem zondagmiddag – na afloop van Ajax-FC Den Haag – zowel de camera als de filmcassettes terug zal geven, nam ik afscheid. Een groot voetbalavontuur tegemoet.
Nadat de KL125 mij de volgende ochtend om iets na half twaalf op Engelse bodem had afgeleverd, brak meteen een hectische tijd aan. Ik had de middag ervoor telefonisch contact met Eddy Chapman, West Hams clubadministrateur die me wel vier keer op het hart had gedrukt me niet te vergissen in de enorme omvang van de Engelse hoofdstad. 'Als je 's middags op tijd bij ons wil zijn, neem dan direct op het vliegveld een taxi. Vanuit het centrum kan je 'de tube' nemen. Dan moet je zijn bij station Upton Park, niet station West Ham.' Hoe vertrouwd Oost-Londen – en vooral Upton Park – zou worden wist ik nog niet, toen ik op die grijze, kille middag het Upton Park ondergrondse station verliet, daarbij handig gebruik makend van het richtingbord in de stationshal. 'Meld je aan bij de receptie en vraag naar mij', was de Chapmans instructie een dag eerder. Met 1.500 kaartjes, verborgen in een zwart Samsonite attachékoffertje in de hand, duwde ik de glazen deur van het stadion open en liep naar het informatieloket. Mijn West Ham-avontuur was begonnen.

Mijn eerste dag op Upton Park was exemplarisch voor alle bijzondere dagen die ik er mee zou maken.
Eddy Chapman was een niet al te grote, buitengewoon vriendelijke en flink besnorde man, die snel ter zake kwam. Hij realiseerde zich dat ik (toen pas 21 jaar) vooral geïnteresseerd moest zijn in het voetbalgedeelte, niet in het zakelijke gedoe. Hij tekende een ontvangstbewijs, overhandigde mij een cheque ('Geef hem in het hotel af bij de kluis') en bracht me daarna snel naar het kantoor van algemeen manager Ron Greenwood, aan het einde van de gang.
Net als andere West Ham-mensen die ik die reis nog zou ontmoeten, deed Greenwood vanaf het eerste moment alsof ik een familielid was. Direct one-of-the-guys! Hij riep meteen teammanager John Lyall binnen en samen vuurden ze een regen van vragen op mij af. Niet zo zeer over FC Den Haag, maar veel meer over het Nederlandse voetbal in het algemeen. En het Nederlands elftal ('Dat zal komende zomer zeker Europees kampioen worden') in het bijzonder.
Toen ze op een gegeven moment vroegen wat mijn functie bij FC Den Haag was en ik daarop antwoordde dat ik een journalist was die het programmablad maakte en tijdens mijn trip hoopte veel info te kunnen verzamelen voor een speciale Europa Cup-editie, besloten ze dat een rondleiding niet mocht ontbreken. En zo liep ik, geflankeerd door twee Engelse managers, door de

catacomben. Alles kreeg ik te zien: van de kleedkamers, waar de shirts voor de volgende dag al klaarlagen tot de telefooncentrale. Van het bad tot de gang waar de spelers (ik kon mijn oren niet geloven) voor de wedstrijd hun warming up doen. En natuurlijk de bestuurskamer en het ereterras van waar ik niet alleen hen uitgebreid kon fotograferen, maar ook het stadion. Veel gras lag er niet, viel me op.
Ik kreeg die middag al veel meer 'West Ham-info' dan waarop ik hoopte. Toch waagde ik nog een poging of Greenwood ook even tijd wilde maken. 'Of course,' was het antwoord. We gingen terug naar zijn kantoortje waarna Greenwood onder het genot van thee met melk (of eigenlijk melk met thee) op z'n gemak een uur over zijn voetbalfilosofie vertelde, iets dat ik kon gebruiken voor de PRO-FC. En ook voor een groot stuk in Het Vaderland dat op maandag 1 maart zou worden gepubliceerd. Inclusief een niet al te scherpe foto die ik van hem maakte.

De inleiding van het interview, dat ik direct 's avonds in het hotel uitwerkte (gewoon op een bloknoot, zo ging dat anno 1976) vatte West Hams filosofie aardig samen: 'Ergens in het kantoor van Ron Greenwood staat een zilveren bal, gedragen door een gouden hand. Het is een prijs die FC Den Haags Europa Cup-tegenstander kreeg van 'The Sun', nadat lezers van het dagblad de club hadden gekozen tot de meest aantrekkelijk spelende ploeg. De general manager van West Ham was zeer trots op deze trofee. Deze moest de juistheid bewijzen van zijn visie, dat West Ham United door zijn sympathieke en aanvallende speelwijze één van de populairste teams van Engeland is'. Als we uitgesproken zijn, zijn de kantoren van het stadion leeg; op het parkeerterrein staat alleen nog de Vauxhall van Greenwood. Dat hij me een lift gaf richting ondergrondse station Upton Park leek vanzelfsprekend. Voor het eerst zat ik voor in de auto aan de 'verkeerde kant'. 'Stap in op het linkerperron', waren Greenwoods laatste woorden die dag.
Ruim op tijd en diep onder de indruk van de hierboven al beschreven levendigheid meldde ik me de volgende middag in het stadion; bij de ingang trots mijn kaart tonend voor de Director's Enclosure en de Directors' Lounge. Zo'n drie kwartier voor de wedstrijd bleek ik – met uitzondering van de in die periode in ieder stadion aanwezige Tea Lady's – zo ongeveer de eerste bezoeker. Later zou ik het fenomeen goed leren kennen, maar nu keek ik mijn ogen uit. Een lange tafel vol kopjes, half gevuld met melk

West Ham United tijdens het thuisduel tegen QPR.

die later met hete thee zouden worden aangevuld.
Dat iemand ooit thee zonder melk zou willen drinken, was iets dat voor de oude dames even onbestaanbaar als onbespreekbaar was.
Ik was vooral zo vroeg, omdat Chapman een ontmoeting met de redacteur van West Hams 'Hammer' had geregeld. Jack Helliar, met wie ik tot aan zijn dood dik bevriend zou blijven ('You are my second son'), maakte even later een imponerende entree. Groot, dik en een enorme gelijkenis met filmregisseur Alfred Hitchcock was hij een persoonlijkheid om wie niemand heen kon. Hij had een uitgeschreven historie van West Ham bij zich, kleine biografietjes (pen pics), spelersfoto's en een mooie teamfoto met de FA Cup.
Tegen QPR maakte West Ham een einde aan een maand zonder zege. Het werd 1-0 door een treffer van Alan Taylor, de spits die een seizoen eerder in de FA Cupfinale tegen Fulham voor beide treffers had gezorgd. Toen ik na afloop met John Helliar in de bestuurskamer stond na te praten, vertelde hij dat Greenwood me had uitgenodigd om samen naar zijn kantoortje te komen. Nadat ik wat aarzelend binnenstapte, stond ik paf. In de kamer zaten zo'n twaalf journalisten gezellig met elkaar te praten, onder genot van grote glazen wijn die ze zichzelf hadden ingeschonken en duidelijk afkomstig waren uit een kastje achter Greenwoods bureau. Voor het eerst maakte ik deel uit van een West Ham-traditie zoals ik bij geen enkele andere club tegenkwam. Journalisten die de club regelmatig volgden waren na afloop welkom in de kamer van de manager. Er was in de uurtjes na een thuiswedstrijd daar sprake van absolute openheid, zolang er vertrouwelijkheid werd betracht. 'What is said in

Ron Greenwood met collega Dave Sexton van QPR (rechts) in De Meer om Ajax-FC Den Haag te bekijken.

the room must remain confidential outside the room'. Iemand die er misbruik van maakte werd nooit meer uitgenodigd.
Toen na enige tijd Greenwood en Lyall binnenkwamen raakte ik nog meer in verwarring. Ze werden vergezeld door... Dave Sexton, de manager van tegenstander QPR! Volkomen op zijn gemak liet hij weten dat hij de teambus had laten vertrekken en later wel een taxi zou nemen; 'tenzij ik van één van de heren een lift kan krijgen'. Sexton had na afloop van de wedstrijd een van Greenwood geleend boek over het leven van een Amerikaanse basketbalcoach teruggegeven en raakte daarna met de West Ham-baas in een boeiend gesprek over het Nederlandse voetbal gewikkeld. Toen hij hoorde dat Greenwood de volgende ochtend naar Amsterdam zou vliegen om in De Meer FC Den Haag tegen Ajax aan het werk te zien, vroeg de QPR-manager: 'Kan ik met je mee?' Prompt gaf Greenwood zijn secretaresse opdracht een vlucht te boeken.

Rinus Michels

Een dag later zag ik Greenwood en Sexton in de vertrekhal van Heathrow. Ook zij namen de KL124 met als bestemming Schiphol en vervolgens naar De Meer om getuige te zijn van een fanatiek verdedigend FC Den Haag, dat erin slaagde Ajax op 0-0 te houden. Greenwood noemde Henk van Leeuwen één van FC's beste spelers. 'Samen met doelman Ton Thie.' Greenwood en Sexton stelden zich voor de wedstrijd voor aan Herman Choufoer en de rest van het Haagse bestuur. Na afloop wilden ze maar één ding. Als èchte groupies stonden ze te wachten tot Ajax-trainer Rinus Michels de bestuurskamer betrad. De Engelse managers – liefhebbers van het Nederlandse voetbal – beschouwden de man die aan de basis had gestaan van het totaalvoetbal als een soort godheid. Van enige afstand keek een andere grootheid lachend toe.
FC Den Haags oud-trainer Vaclav Ježek vertoefde met de Tsjechoslowaakse selectie in Zeist en greep de gelegenheid aan zijn voormalige pupillen aan het werk te zien. Dat hij een paar maanden later als bondscoach met Tsjechoslowakije Europees kampioen zou worden, kon toen nog niemand weten. Jezek vond niet, dat FC Den Haag deze middag had moeten winnen. 'Daarvoor bezit het elftal nog te weinig moed'. Maar – aldus Jezek: 'Dat is wel de enige zwakte. Ik ben vooral onder de indruk van het collectief'.

Sneeuw en vorst

Sneeuw en vorst – en daardoor algehele afgelasting - zorgden voor aanpassing van de plannen voor het weekend. Boškov maakte van het niet doorgaan van de wedstrijd tegen Sparta gebruik door snel het vliegtuig te pakken om West Ham tegen Liverpool (0-4) aan het werk te zien. Ik kwam samen met een deel van de FC-familie op zaterdagmiddag bijeen in de bestuurskamer op de eerste etage boven het restaurant. Achterin bij het raam stond een lange tafel met daarboven zeer karakteristieke bollampen. Een muur met daarop een hele grote zwart-wit foto van FC Den Haag-De Graafschap uit 1973 vormde de afscheiding met de keuken, waar Leen Dekkers met zijn vrouw Jo de scepter zwaaide. Zij waren uiteraard weer komen opdraven. En dat gold ook voor de 'vaste bewoners' van het Zuiderpark als het echtpaar Choufoer, Gerard Slager en Joop Eversteijn. En natuurlijk Fred van Hal en ondergetekende. Op de bestuurstafel lag onder meer een door Coo Dijkman geschreven artikel waarin FC's nabije toekomst aan de orde kwam. Herman Choufoer en Fred van Hal (Eddy Hartmann was in die tijd overspannen) waren tegenover De Telegraaf ingegaan op het feit dat, op Thie, Korevaar en Schoenmaker na, alle contracten aan het eind van deze competitie afliepen. Waaronder dus die van Kila, Perazic en Van Leeuwen. Volgens Choufoer en Van Hal zou het allemaal wel goed komen. Het slotwoord was voor voorzitter Choufoer (Fred en ik hadden het soms grappend over Oom Herman en Tante Kitty): 'Indertijd is Wim Tap gestopt en die was twee keer beter dan Henk van Leeuwen. Welnu, we leven nog.'
Een weekend later was de dooi net ingevallen, maar waren de velden nog steeds zo slecht, dat de KNVB opnieuw tot een algehele afgelasting besloot waardoor onder meer Excelsior-FC Den Haag niet doorging.

Het Zuiderpark was de vorstperiode aardig doorgekomen en dus kon ik op zondag mijn vaste routine aanhouden, omdat FC Den Haag een testwedstrijd tegen FC Vlaardingen had geregeld. Dat betekende op het Centraal Station lezen over West Hams gelijkspel bij Tottenham en dan door naar het stadion. In die tijd was FC Vlaardingen Haagser dan FC Den Haag. Met Kees Zwamborn, Rob van der Bol, Dick van der Meer, Hugo Lochtenbergh, Joop Quellhorst en Barend van Hijkoop had twee derde van FC Vlaardingen Haagse roots. De FC-spelers, die de hele week hadden getraind op speciale schoenen met een rubberen zool en veel noppen, waren dolblij dat ze kleine trainingsveld achter de Oost-tribune konden verruilen voor een heus veld. Ze begonnen onstuimig, maar kwamen na 18 minuten op achterstand. Pas in het laatste kwartier zorgden Mansveld en Schoenmaker voor de zege van 2-1.

Bill Nicholson naast penningmeester Jan de Bruijn in het Zuiderpark bij FC Den Haag-NAC.

De winter ging voorbij, ‘West Ham’ kwam steeds dichterbij. Het goede nieuws was dat de geweldige vorm waarin FC Den Haag in oktober en november verkeerde, terug was. Op een moeilijk bespeelbaar veld werd NAC met 5-0 omver geblazen. Twee acties staan na 50 jaar nog steeds op mijn netvliet gebrand: een actie van Ton Thie die – uitlopend – NAC-spits Jan Groeneweg passeerde als een ware dribbelkoning. En FC’s vierde goal die door Perazić maakte met een kopbal na een voorzet van Mansveld. Een voorzet van achter het standbeen! En ook leuk: Aad Kila scoorde na vijf seizoenen voor het eerst in een eredivisiewedstrijd. Nota bene met een kopbal!

West Hams illustere trio Greenwood, John Lyall en pr-man Jack Helliar.

Op de tribune – hij werd begeleid door penningmeester en bijna-naamgenoot Jan de Bruijn - zat een voetbalgrootheid te bedenken dat het voor hem een behoorlijk verloren middag was. West Hams chief-scout Bill Nicholson zag vrijwel meteen dat het krachtsverschil veel te groot was om veel wijzer te worden. Na afloop raakten we even aan de praat. Ik bood aan hem naar Schiphol te rijden, een aanbod dat hij graag aanvaarde. Ook tot mijn grote plezier. Zo’n prominent in mijn auto was immers een grote eer, al was de aanleiding dat hij daar West Ham vertegenwoordigde eigenlijk een grote schande. De grootheid in het Engelse voetbal – als speler en daarna als de succesvolste manager – was door zijn club Tottenham Hotspur, op een zijspoor gezet. Aangedaan door de manier waarop hij werd behandeld, nam hij een korte rustpauze (waarin hij werd benoemd tot OBE, een ‘Koninklijke onderscheiding’). Ron Greenwood bood hem aan als scout voor West Ham United aan de slag te gaan. Het was in die hoedanigheid dat ik hem in februari 1976 leerde kennen. Later kwam het overigens gelukkig weer goed tussen Tottenham en Nicholson.
In de auto op weg naar Schiphol ging het gesprek over de weer verloren thuiswedstrijd van West Ham, een dag eerder met 0-2 tegen Coventry City. Voordat

de Hammers naar Den Haag zouden komen, stonden er nog een ontmoeting met Derby, een inhaalwedstrijd tegen Leeds United en de ‘generale repetitie’ bij Manchester United op het programma. Dus vreesde Nicholson het ergste. Ook kwam hij terug op een gesprek dat hij eerder die dag met Jan de Bruijn en Fred van Hal had. Hij wilde respectvol blijven, maar dat een club die in kwartfinale van de Europa Cup door vrijwilligers en amateurs werd geleid, kon hij niet bevatten. ‘Baas van een club dat ben je 24 uur; dag en nacht.’

Een paar dagen later plofte er een brief van West Hams PR-man Jack Helliar bij mij thuis op de mat. We hadden sinds we elkaar in Londen hadden ontmoet enkele malen door de telefoon gesproken. Nu werd het tijd om ‘een puntje op de i’ te zetten. Zo had Helliar een voorwoord voor het returnprogramma gestuurd met het verzoek dit in het Nederlands te vertalen. Ook stelde hij voor om 250 programmabladen van de thuis- en de uitwedstrijd te ruilen. Dat laatste begreep ik niet direct, dus belde ik met Londen voor nadere duiding. Helliar vertelde dat ‘voetbalprogrammabladen verzamelen’ in Engeland een serieuze hobby was en dat we er op konden rekenen dat West Ham-fans op 3 maart ‘Ome’ Willem Doorschodt en z’n mannen zouden bestormen om zo veel mogelijk programma’s te kopen. “Druk er maar veel meer dan gebruikelijk. Die raak je wel kwijt’, adviseerde hij.
Een week nadat ik ‘Bill Nick’ naar Schiphol had gebracht, stuurde ik mijn auto weer naar onze luchthaven. Dit keer om – op zondag 22 februari - John Lyall op te halen, West Hams teammanager, die de thuiswedstrijd tegen Roda JC wilde bijwonen om FC Den Haag zelf te zien. Voor ons in Den Haag was het na een maand vol sneeuw en ijs eindelijk weer een normaal weekend.
O zaterdagmiddag de wedstrijd van FC Den Haag C bekijken. Met de vaste volgers trok ik naar Amsterdam waar – op een van de bijvelden van het Olympisch Stadion – FC Amsterdam de tegenstander was. De wedstrijd eindigde in 1-1 door treffers van Ben van Dam en Abe van der Ban, een speler met een zeer opvallende snor. Op de terugweg stond de autoradio aan op het onvolprezen BBC-voetbalprogramma ‘Five life’ dat verslag deed van alle Engelse wedstrijden. Met tegen zessen de uitslagen, voorgelezen door James Alexander Gordon, de Engelse Frits van Turenhout. The Hammers hadden weer verloren, met 1-2 tegen regerend kampioen Derby County. Trevor Brooking was de maker van West Hams doelpunt.

Lyall had de volgende ochtend de nederlaag al verwerkt. Uiterst opgewekt stapte hij op Schiphol in mijn auto, vooral benieuwd naar het reilen en zeilen bij FC Den Haag. Vanaf het begin vuurde hij vraag na vraag op me af. Hoe we beslissingen namen zonder een vaste directeur of manager? Wie de knoop doorhakte bij transfers? Dat soort dingen. Aan de andere kant kon ik hem vertellen dat FC Den Haag in het Zuiderpark nog NOOIT van Roda had gewonnen en dat hem dus een spannende ontmoeting wachtte. We babbelden wat af.
In no-time bereikten we het Zuiderpark en hadden we het zaadje geplant van wat een fijne vriendschap voor jaren zou worden.
Tijdens de wedstrijd liet Lyall de voor hem gereserveerde plek op de eretribune links liggen en kwam naast me zitten. Ik vertaal de column van Simon van Vliet, die in PRO-FC een overzicht gaf van hoe een gemiddelde trainingsweek er bij FC Den Haag uitzag. Lyall maakte er geen geheim van dat de ‘voetballiefhebber in hem’ een prachtige middag had. Hij zag Henk van Leeuwen twee goals maken (FC Den Haag won met 2-1) en was vooral geïmponeerd door Aad Mansveld, die niet alleen 90 minuten lang de verdediging dirigeerde, maar tegelijkertijd ook bezig was om scheidsrechter Frans Derks te bespelen. ‘Knap dat hij dat doet zonder zijn concentratie te verliezen’, zei hij tegen Nederlandse journalisten.
In de week voor de wedstrijd was het tijd om de speciale West Ham-editie van PRO-FC in elkaar te zetten.
Het productieproces van journalistiek werk (en dat was het zeker; PRO-FC werd tweemaal gekozen tot BESTE PROGRAMMABLAD VAN NEDERLAND) was anno 1976 onvergelijkbaar met hoe er nu wordt gewerkt.
Fred schreef zijn (vaak provocerende) rubriek – Van de redactie - altijd met zijn priegelhandschrift op blocnotevellen, terwijl ik gebruik maakte van één van de schrijfmachines van het kantoor van mijn vader. Foto’s van de thuiswedstrijden werden in die tijd gemaakt door Hans Hofstede, die ook een eigen rubriek had (ontwikkelingen van een fotograaf) en voor deze gelegenheid de teksten in Nederlands en Engels had aangeleverd.
Een andere rubriek/column werd verzorgd door centrale verdediger Simon van Vliet die daarin het verzoek deed rellen te voorkomen. Uiteraard konden de min of meer verplichte welkomstwoorden (in het Engels voor West Ham, in het Duits voor scheidsrechter Rudi Glöckner en in het Frans voor UEFA-waarnemer Roger Petit, de voorzitter van Standard Luik) niet ontbreken, terwijl ik verder veel gebruik maakte van die kleine spelersbiografietjes

De speciaal van de thuiswedstrijd tegen West Ham United door Ennia gesponsorde teamfoto van FC Den Haag.

die Jack Helliar had meegegeven, alsmede de team- en portretfoto's.
Omdat FC Den Haag in het weekend voor de thuiswedstrijd tegen West Ham geen competitieverplichting had, speelde het woensdag 25 februari een oefenwedstrijd in en tegen Lokeren. Lokeren, gelegen tussen Antwerpen en Gent en maar 110 kilometer van de Hoornburg, was dichtbij genoeg om in de middag in de auto te stappen. Lokeren, een ideale sparringpartner, was onder leiding van de Poolse topaanvaller Wlodzimierz Lubanski de revelatie van het seizoen in België, stond gedeeld derde en bood tegen FC Den Haag maximaal tegenstand. Boškov nam overigens geen enkel risico. Zo bleven Henk van Leeuwen (bloeduitstorting op de kuit), Simon van Vliet (griepje) en Dojo Perazić (last van grote teen) in het Daknam Stadion aan de kant en werd de verkouden Lex Schoenmaker in de tweede helft vervangen. Overigens niet na FC Den Haag in de 43ste minuut de leiding te hebben gegeven. Lex' treffer bleek de enige van de wedstrijd, waarin Aad Mansveld een dominante rol vervulde en onmiskenbaar in de vorm van zijn leven verkeerde. Gerenommeerde internationals Lubanski, Johan Devrindt, René Verheijen en Wilfried Puis werden 90 minuten lang gedegradeerd tot pupillen. Één van West Hams scouts, speciaal overgekomen met de Dover-Calais ferry, zal het ongetwijfeld in zijn rapport hebben vermeld.

Een dag later hadden de spelers in het Zuiderpark een druk dagje met poseren en videokijken. Door mijn werk als redacteur van een verzekeringsweekblad had ik veel contact met de in Den Haag gevestigde maatschappij Ennia, waar marketeer Ron Mulder de scepter zwaaide. Uit die contacten kwam het plan naar voren om speciaal voor de wedstrijd tegen West Ham een aparte teamfoto te maken die op woensdag zou worden uitgedeeld en gesponsord zou worden door Ennia. Ik mocht met mijn camera officieus meeknippen.
Begin 1976 werd Studio Sport op zondagavond uitgezonden op Nederland 2.Een korte samenvatting van een Engelse of Duitse wedstrijd was min-of-meer standaard geworden. Leuk, maar niet genoeg om een goede indruk

West Ham gearriveerd op Zestienhoven en op weg naar Den Haag.

te krijgen. Andere programma's zoals FC Avondrood van de VARA toonden langere samenvattingen. Zij had FC Den Haag hulp beloofd en zo zat de selectie op donderdagavond in het spelershome naar beelden te kijken van wedstrijden die West Ham in december, januari en februari speelde. 'Het is te doen', zo was de algemene opinie na afloop.
Het voetballoze weekend bood Boškov de kans om ook nog een trainingskamp te organiseren. Omdat zowel Zeist als Papendal niet beschikbaar was trokken de Hagenaars van vrijdag- tot zondagavond naar het Badhotel in Rockanje. In de drie weken voor de wedstrijd kwam de selectie IEDERE DAG om half vier bijeen. Samen eten, kaarten, West Ham-video's kijken….

Trainingskamp

Het trainingskamp moest de kers op de taart worden. Wel in het weekend, omdat het merendeel van de spelers semiprof was. Joop Korevaar moest op zaterdag werken en kwam pas zondagmorgen naar Rockanje. Echt zwaar in Rockanje waren de dagen voor Roger Albertsen. De Noorse middenvelder was de enige FC-speler die fan was van de Noorse schaatser Sten Stensen. Deze verloor in Heerenveen nipt de WK-strijd van Piet Kleine, de favoriet van de andere spelers. West Ham kende geen een vrij weekend. Twee dagen na de nederlaag tegen Derby won West Ham weer niet. Thuis tegen Leeds United werd het 1-1 (doelpunt Alan Taylor) met Boskov en Mansveld op de tribune. De laatste: 'Als wij dezelfde vechtlust opbrengen als West Ham, komen wij een ronde verder. Onze ploeg heeft meer techniek en raffinement.'
Op zaterdag, terwijl FC Den Haag al trainend en rustend genoot in Rockanje, moesten The Hammers aantreden tegen Manchester United op Old Trafford. Het werd een dikke nederlaag (4-0). Bij West Ham waren Billy Bonds en Kevin Lock terug van blessures. Aan de andere kant raakte Trevor Brooking geblesseerd. Toen Boškov de uitslag vernam stelde hij: 'Ze zijn onrustig. Die 4-0 maakt ze nog meer onzeker. Wij winnen woensdag!'
De laatste twee dagen voor de wedstrijd nam de spanning toe. Zeker ook bij mij. Op maandagmorgen was ik

ontzettend trots, toen ik Het Vaderland in handen kreeg waarin de door mij gemaakte – paginagrote – voorbeschouwing stond. Voor een deel met de teksten die ik eind januari in mijn Londense hotelkamer had geschreven. Ook de foto van Greenwood was van mijn hand. Frans Leermakers, destijds de FC Den Haag-watcher van Het Vaderland, had het supermooi laten opmaken. Later op de dag haalde ik op de Hoefkade een doos vol PRO-FC's. Ik zou de komende dagen veel mensen tegenkomen die er heel graag één wilden hebben.

De volgende middag, 2 maart bij aankomst van West Ham op Zestienhoven in Rotterdam, bleek dat ik het juist had. Zodra ze rond drie uur door de douane waren, drukte ik Greenwood, Lyall, Nicholson en Chapman een exemplaar in handen. En Jack Helliar uiteraard. Hij was niet alleen, zijn zoon John was erbij. Helliar bleek precies de lekkerbek die paste bij zijn voorkomen. In één van onze telefoongesprekken had ik hem verteld over Bali,

De geschenkenuitwisseling op het Oude Stadhuis aan de Groenmarkt tussen de voorzitters Arons (links) en Caerns.

het beste Indonesische restaurant van de stad, aan de Badhuisweg. Het was ook een mooie plek om de door Helliar uit Londen meegenomen drukproeven van zijn programmablad door te nemen. Wel moesten we vrij vroeg aan tafel, want later op de avond wachtte immers nog een gemeentelijke ontvangst in het 'Oude Stadhuis' aan de Groenmarkt. Vlak voordat de bus van Zestienhoven richting Bel Air Hotel, wipte ik even naar binnen en vroeg aan John Lyall of een fotograaf nog even een plaatje mocht maken. Veteraan Frank Lampard (vader van) zat op de eerste rij met direct achter hem teammanager John Lyall. Redelijk voorin zat secretaris Eddy Chapman, twee rijen daarachter naast elkaar de voetbalmonumenten Greenwood en Nicholson met direct achter hen Jack Helliar en zijn zoon John. Voor de zekerheid maakte ik ook een foto. Met mijn Polaroidcamera. Wie ontbrak was West Hams grote ster Trevor Brooking die te veel last had van maagklachten.
Als ik een paar uur later de Helliars ophaal om naar Bali te gaan, stond er een heel gezelschap klaar. Jack Helliar had een aantal van de broers Cearns (de familie die destijds eigenaar was van The Hammers) verteld over Bali waarop de heren lieten weten graag mee naar Scheveningen te willen. Met flink wat biertjes op arriveerde het Britse gezelschap later in het Oude Stadhuis. Er waren toespraken en werden geschenken uitgewisseld. De meest tevreden man die avond was Vujadin Boškov: 'Door al hun blessures stijgen onze kansen.'

Op de wedstrijddag gingen de voorbeschouwingen in de kranten grotendeels over de zo goed verlopen voorverkoop, dat FC Den Haag-West Ham rechtstreeks op Nederland-2 kon worden uitgezonden. Tot dat moment had de Europa Cupwedstrijd tussen ADO en FC Köln van 12 november 1968 met 160.000 gulden een recordrecette opgeleverd. Dat record was op maandag al gebroken. Een uitverkocht stadion met 28.000 bezoekers zou een kwart miljoen gulden opleveren. Hoewel uiteindelijk 7.000 staanplaatsen overbleven (bezoek bleef steken op 21.000) zorgden de TV-gelden ervoor dat penningmeester Jan de Bruijn toch 250.000 gulden op de rekening bijgeschreven zag.

EN JA, DE AVOND VAN WOENSDAG 3 MAART 1976 WERD DE MEEST MEMORABELE UIT DE CLUBHISTORIE.

Met 21.000 toeschouwers op de tribunes en ruim drie miljoen kijkers voor de buis ook de best bekeken wedstrijd. Het was nog niet donker, toen programmabladverkoper 'Ome Willem Doorschodt' zich meldde.
We hadden op advies van Jack Helliar liefst 3.000 programma's laten drukken. Véél te weinig, zo bleek. Vroeg gearriveerde Engelsen hadden de hele voorraad opgekocht. Laatkomers boden FC-fans die een PRO-FC hadden aangeschaft bedragen tot 25 gulden voor hun exemplaar. Het was een chaos. Ook in de perskamer, waar de 20 Britse journalisten pogingen deden om

De 'kalkpotten' van de ME houdt de supportersgroepen op de Noord-tribune gescheiden.

zo veel mogelijk exemplaren mee te jatten. Zo'n 60 journalisten hadden zich aangemeld bij Frans Bersch, de secretaris van de Nederlandse Sport Pers die namens FC Den Haag de speciale perskamer (de ruimte die normaal gesproken het spelershome was) coördineerde. De ruimte barstte uit z'n voegen evenals de bestuurskamer waar iedereen die zichzelf belangrijk vond erbij wilde zijn. Dat lukte velen niet. Wie zich wel naar binnen wist te wurmen was de schoonvader van Henk van Leeuwen. Het werd voor hem een dure avond, want toen hij naar huis wilde was zijn splinternieuwe jas weg.

Al een uur voor de aftrap steeg de stemming in het stadion naar het kookpunt. West Ham-aanhangers hadden op de Noord-tribune de Westkant toegewezen gekregen, maar waren naar het midden getrokken, traditioneel de plek van Midden-Noordsupporters. Die stonden nu aan de Oostkant van de tribune en waren dus boos. Toen een rood-geel-groene vaandel door West Ham-fans werd verscheurd en FC-fans maakten na de openingsgoal van Mansveld plannen om hun Midden Noord-positie te heroveren. Daarop besloot de 40-man sterke ME de aanhang van beide clubs uit elkaar te houden en bleef het bij het over-en-weer gooien van wat blikjes. Al met al raakten vijf mensen zodanig gewond dat ze naar Ziekenhuis Leyenburg moesten worden vervoerd.

De hattrick van Mansveld, de gekke goal van Lex Schoenmaker, de onbegrijpelijke rol van scheidsrechter Rudi Glöckner, de twee West Ham-goals in de tweede helft, het vuurwerk met Chinese rollen en langdurig gezang over De Zilvervloot die zou zijn gewonnen; ik zag en hoorde ze allemaal vanaf mijn vaste positie, staande naast TV-verslaggever Herman Kuiphof op het dak van de overdekte eretribune. Van daar zag ik ook - een vergeten moment – de kopbal van Joop Korevaar die in de laatste minuut door Tommy Taylor met een omhaal uit het doel werd gehaald. 4-2 of 5-2 ... Het zou een enorm verschil hebben gemaakt!

Het 'vergeten moment': vlak voor tijd haalt Tommy Taylor de bal na een schot van Joop Korevaar met een omhaal van de lijn. Zou 5-2 en wie weet van doorslaggevend belang zijn geweest...

West Ham was furieus op scheidsrechter Glöckner, die in 1970 nog de WK-finale had geleid. Zo boos, dat Ron Greenwood (Lyall had 's middags griep gekregen en was in het hotel achtergebleven) na afloop weigerde op de persconferentie te verschijnen. Hij verschool zich in de spelersbus, bang als hij was om in het openbaar 'te exploderen' en daardoor Glöckner munitie te geven hem in zijn rapport te vermelden. Uiteraard was ik de volgende dag benieuwd naar de Engelse kranten. Op het Centraal Station kocht ik ze allemaal. 'Hammers Back From The Dead' schreef Harry Miller in de Daily Mirror. 'Storm over Referee as West Ham go down' kopte de Daily Mirror, terwijl Donald Saunders de kop 'West Ham Battle Back Bravely After Desasters' boven zijn stuk in de Daily Telegraph liet zetten. De Daily Express hield het kort: Hammers Reply.

Voor de spelers van FC Den Haag geen rust. De selectie kwam op de vertrouwde tijd van half vier bij elkaar voor

een lichte training. En het terugkijken van de wedstrijd op TV. Voor iedereen die woensdagavond in het Zuiderpark was, bleek het lastig het 'normale voetballeven' te hervatten. Uiteindelijk lukte het, vooral omdat wedstrijden in de Amsterdamse Meer en in het Philips Stadion in Eindhoven serieuze zaken waren. Op zaterdagmiddag hield Jong Den Haag, het C-team, een met Tscheu-la Ling spelend Jong Ajax op 1-1. Hans Bres was de maker van het Haagse doelpunt. Een dag later hield FC Den Haag zonder Mansveld vijf kwartier stand bij PSV, dat uiteindelijk met 2-0 won. Dat Mansveld ontbrak had alles met de aanstaande return tegen West Ham te maken: 'Ik heb al tijdje last van mijn kruisbanden en water in mijn knie. De wedstrijd van thuis tegen West Ham heeft dat een beetje verergerd, maar ik kan er – als het moet – in de return wel mee spelen'. Op Upton Park gingen The Hammers dat weekend ten onder tegen Birmingham City (1-2). Het aantal toeschouwers daalde voor het eerst dat seizoen tot onder de 20.000.

Scheidsrechter Rudi Glöckner, die een opmerkelijke rol speelde in het Zuiderpark.

Achteraf bezien moet geconstateerd worden dat op een slechte generale repetitie vaak een uitstekende uitvoering volgt, het omgekeerde ook wel eens het geval kan zijn. Bij FC Den Haag-De Graafschap was al na acht minuten 2-0 en het werd 6-1. De met een goed ingepakte knie spelende Aad Mansveld deed een uurtje mee. Vooral het laatste half uur was goed. Boškov: 'Met het oog op West Ham een uitstekende psychologische doping'. West Ham verloor bij Newcastle met 2-1. Brooking, McGiven, Lock en Holland bleven achter in Londen. Zij speelden mee met de reserves tegen die van Oxford (zege van 6-1). Brooking scoorde en was fit om tegen FC Den Haag te spelen.
Na een uitlooptraining op zondag was er op maandag

De koppen in de Engelse kranten na het bijzondere duel in het Zuiderpark.

ineens paniek in het Zuiderpark. Mansveld had 's avonds onverwacht weer last van zijn knie gekregen. Zo veel, dat hij zich samen met clubarts Cees Bos op dinsdagmorgen meldde in de fysiopraktijk van Piet de Zoete, waar speciale apparatuur werd opgehaald om de knie van de aanvoerder ook in Londen te kunnen behandelen. Uiteraard waren Bos en Mansveld op tijd terug bij het stadion om met de selectie in de bus naar Schiphol te stappen. Zo soepel vlucht KL127 de spelers op Heathrow afleverde, zo moeizaam was de busrit via de M4 en Hammersmith richting Kensington en Hyde Park. Terwijl de bus door regenachtig Londen sloop viel het Henk van Leeuwen op dat de spelersbus werd omringd door veel TV-wagens. 'Kijk, ze weten dat ik er aan kom', grapte hij. Uiteindelijk bleek dat al die TV-wagens op weg naar Downing Street 10, waar Prime Minister Harold Wilson zijn aftreden aankondigde.

Reiskosten

Vanaf het vertrek tot de terugkomst op Schiphol twee dagen later had ik het in Londen razend druk. Op verzoek van Frans Bersch, secretaris van de Sportpers, was ik contactpersoon voor de meereizende Nederlandse journalisten. Diezelfde Bersch, ook chef sport van Het Vaderland, had van Fred van Hal in de PRO-FC geweldig op z'n donder gekregen dat hij te zuinig was geweest om de reiskosten voor Frans Leermakers te betalen. Fred deelde hem zelfs een gele kaart uit.
Maar omdat de krant moest wel gevuld worden, had ik beloofd de honneurs voor Frans Leermakers waar te nemen, zodat hij (terugkijkend in mijn plakboeken) uiteindelijk nog de meest gedetailleerde artikelen kon

Spelers wandelen en winkelen in Regent Street.

publiceren. Veel van die extra info (onder meer over de geblesseerde spelers die in die wedstrijd van de reserves van West Ham in actie kwamen) kwam van Jack Helliar, met wie ik al om kwart voor zes in het in het centrum gelegen restaurant Chez Solange had afgesproken. We wisselden de laatste berichten uit, onder meer de vermoedelijke opstelling van West Ham die ik later aan Boškov overhandigde. Ook gaf hij mij een stapeltje bankbiljetten voor de 1000 extra PRO-FC's. En natuurlijk wat exemplaren van HAMMER, het door hem geproduceerde programmablad. Er stond een dankwoord in richting Fred en mij. En ook leuk, foto's van mijn vriend Herman Lubsen. Herman, in de laatste fase van zijn studie medicijnen, was namelijk al een aantal jaren voor de drie Haagse kranten de vaste FC Den Haag-fotograaf. Hij was bij de thuiswedstrijd in de tweede helft achter het doel van Ton Thie gaan zitten en had daardoor als enige platen van de twee West Ham goals. Die foto's had Helliar uiteraard trots afgedrukt. Na het diner reed Jack mij naar Upton Park waar om half negen de laatste training op het programma stond. Toen ik het veld zag, was ik net zo geschokt als de spelers. 'Een schande, zo'n grasmat', meende Simon van Vliet. 'Erger nog, er zitten steentjes in', voegde Ton Thie er aan toe.

Haagse spreekkoren

Zo'n 600 Haagse fans trokken de volgende ochtend naar Londen. Voor degenen die met Transavia naar Londen-Stansted vlogen was 's morgens om negen uur het Malieveld het vertrekpunt; de overige bussen waren een paar uur eerder al vanaf het Zuiderpark vertrokken. Tussen de fans was de losse afspraak gemaakt om elkaar rond het middaguur op Piccadilly Circus te ontmoeten voor een paar èchte Haagse spreekkoren. De spelers en de FC-leiding gebruikten de ochtend om te winkelen. Ik kwam een aantal van hen – Jol, van Leeuwen, Mansveld, Schoenmaker en Kila - tegen in Regent Street.

De wedstrijd ging verloren met 3-1. Ik kreeg op Upton Park een plekje op de eretribune. Van daar keek ik eigenlijk 90 minuten lang naar rechts. In de eerste helft, omdat West Ham voortdurend in de aanval was, in de tweede omdat FC Den Haag hetzelfde deed. Zoals

West Ham in Den Haag upset was over de leiding van Rudi Glöckner, zo boos waren de Haagse spelers in London over de leiding van de Hongaar Károly Palotai. Ik observeerde hem nauwlettend. Na 50 jaar kan ik wel vertellen dat - in de aanloop naar de return - Vujadin Boškov naar Fred van Hal stapte met de mededeling dat hij 'uit zijn kringen' gehoord had dat Palotai bereid zou zijn om 'tegen betaling de uitkomst van de wedstrijd te bepalen'. Boškov drong er zo sterk op aan dat FC Den Haag de benodigde contanten naar Londen mee zou nemen, dat Fred z'n trainer uiteindelijk maar vertelde dat hij bij de Nutsspaarbank langs zou gaan en die contanten mee zou nemen. Hij deed dat niet, maar op de ochtend van de wedstrijd wilde Boškov wel zeker weten dat Fred inderdaad geld bij zich had. Van Hal toonde toen de envelop met het Helliar-geld voor de 1000 PRO-FC's, iets dat de Joegoslaaf gerust stelde. Het was meteen het einde van het verhaal. Niemand vroeg ooit om geld en van de 1.000 gulden in ponden werd keurig de drukker betaald. Overigens ben ik er zeker van dat ook West Ham geen enkel dealtje met de Hongaar had gesloten, al vielen drie belangrijke beslissingen die hij in de slotfase nam uit in het nadeel van FC Den Haag.

Brooking's night

De volgende ochtend was de stilte bij het ontbijt in mijn hotel om te snijden. Mogelijk vooral omdat het pas half zeven was. Uiterst attent had het hotelpersoneel al een stapeltje kranten bezorgd. 'Den Haag sink in East End Mud' kopte The Times. 'Smashing Hammers' schreef The Mirror,. "Brooking's night', vond Daily Mirror en de Daily Express had 'Hammers Alive' als kop. Veel tijd om ze te lezen was er niet, want het vertrek van terugvlucht KL124 was al gepland om 9 uur 50. Een uurtje later (bijna 12 uur Nederlandse tijd) arriveerde het Haagse gezelschap op Schiphol en was het Europa Cup-avontuur dat een half jaar eerder in Denemarken was begonnen, voorbij.

Zoals geschreven: FC Den Haag-West Ham veranderde mijn hele werkzame leven. Ik werd fan en kenner van Engels voetbal. Naar aanleiding van de buitenlandse voetbalberichten in PRO-FC werd ik gevraagd de buitenlandse overzichten voor de Haagsche Courant te maken. Even later deed ik op verzoek van Joop Niezen hetzelfde voor Voetbal International. Samen met VI begon ik i n 1982 de voetbalnieuwsbrief Internationaal Voetbalnieuws. De redactie waarmee ik werkte werd in 1986 door Gerard Slager gevraagd om de telefonische Voetballijn van de grond te tillen, het eerste niet gedrukte voetbalmedium van Nederland. Een aantal jaren daarna werden mijn redactie en ik door Z-Press gevraagd teksten te leveren voor al hun programmabladen, clubmagazines en in het tijdschrift Voetbal2000. In 1996 meldde het maandblad ELF zich. Eerst was ik hoofdredacteur; vanaf 1998 eigenaar. Een samenwerkingsverband met EURO2000 leverde contacten op met de UEFA, uiteindelijk resulterend in een plek als jurylid bij de verkiezing van Europees Voetballer van het Jaar. Tegelijkertijd was ik adviseur van de media-afdelingen van de FIFA World Cups in 2006 en 2010.

Bestuur en supporters zijn geland in Londen.

Van dat alles had ik op die koude avonden van maart 1976 niet durven dromen. Mijn droom destijds was een plekje in de halve finale, de enige droom die niet is uitgekomen.

Jan-Hermen de Bruijn

TERUG- EN VOORUITBLIK MET MARIO KOSWAL,
TRAINER/COACH ADO DEN HAAG VROUWENBELOFTEN

‘ZO’N TEAMPRESTATIE TEGEN AJAX SCHENKT MIJ ZO VEEL VOLDOENING’

EEN IN DE EERSTE HELFT VAN HET SEIZOEN VERDIENDE KAMPIOENSSCHAAL EN DE TUSSENTIJDSE PROMOTIE VAN ISA VAN SCHAIK NAAR DE A-SELECTIE WAREN VOOR MARIO KOSWAL AL MEMORABELE MOMENTEN ALS TRAINER VAN DE VROUWELIJKE BELOFTEN. DE VOLDOENING DAAROVER WERD NOG OVERTROFFEN DOOR DE HARTVEROVERENDE MANIER WAAROP ZIJN TEAM NA DE WINTERSTOP AJAX HAAR WIL OPLEGDE.

Als nieuwe trainer van de beloften keerde Mario Koswal dit seizoen na 29 jaar terug bij de club waar hij in het eerste jaar na de hereniging van ADO en FC Den Haag al eens trainer was van de A2 en assistent van Ruud de Groot bij het als extra opleidingsteam fungerende amateurteam. Met zijn nieuwe pupillen trok hij al in de voorbereiding de aandacht met het meest aanvallende voetbal sinds de kerstboom van Co Adriaanse. Vanaf de aftrap werden tegenstanders door het hele team opgejaagd en onder druk gezet, met een vloedgolf aan doelpunten als resultaat. 'Die speelwijze werd door ADO opgelegd, maar past ook goed bij mij en heb ik samen met de meiden verder ontwikkeld. Ik ben zelf aanvaller geweest en aanvallend ingesteld. Zoals Johan Cruijff zei: als je er maar één meer maakt dan de tegenstander, is het altijd goed.'

Opvallend was de gelijkenis tussen het spel van Jong ADO Den Haag Vrouwen (en de meiden onder 17) en het systeem waarvoor Robin Peter bij de mannen koos. 'Dat hoorde ik ook van veel Hagenaars na onze eerste oefenwedstrijd in Rijswijk tegen Sparta (eindstand 10-5, red.). In de opleiding werken wij met fases. Druk zetten is één van die fases. Behalve het aanleren van een manier van spelen, was promotie ook een doelstelling. Nu wij zijn gepromoveerd, hebben wij tegen Ajax gekozen voor

Trots na puntendeling tegen Ajax.

het spelen met een lager blok. Tegen zo'n tegenstander is dat ook nodig, omdat je anders achter de feiten aanloopt. Daar hebben wij eerst twee weken op getraind, met de linies dicht op elkaar, en zo zet je weer een volgende stap.'

Iedereen doet mee

Op de vraag of de nieuwe Sturm und Drang-speelwijze ook het meest geschikt is om spelers op te leiden, antwoordt Koswal: 'In de wedstrijdbespreking benadruk ik steeds dat iedereen mee moet doen. Om voorin de bal te kunnen veroveren, moet de achterhoede aansluiten en hetzelfde geldt voor het verdedigen. In de wedstrijd tegen

Met staf en bank.

Ajax is Nathalja Wijnants als rechtsbuiten in de eerste helft totaal niet aan aanvallen toegekomen. In plaats daarvan moest zij constant terug om te helpen verdedigen.' Zeker als de tegenstander vol onder druk wordt gezet en de eigen verdediging dicht bij de middenlijn speelt, is het gevaar voor dodelijke counters groot.

Feest na het promotie.

Toch heeft dat nooit geleid tot het noodlottig hanteren van de noodrem. 'Wij hebben tot nu toe maar vier gele kaarten gehad, waaronder één voor mij. Wij kunnen ook zo spelen, omdat onze keeper ver uit haar doel staat en zo fungeert als laatste man. En bij corners voor ons, zorgen wij er ook voor dat onze twee snelste spelers terug kunnen komen. Wat dat betreft hangt een speelwijze tevens af van de kwaliteit van je spelers. Je manier van spelen moet je spelers ook in hun kracht brengen.'

Wie zijn team tegenstanders steeds weer vol overgave naar de keel ziet vliegen, vraagt zich wel af hoe lang de meiden dat in een wedstrijd vol kunnen houden. 'Daar train je op', is de repliek. 'Zo zitten de meiden elke dinsdag voor krachttraining in de gym en als er doordeweeks geen wedstrijd is, worden zij op de training flink aangepakt.' Een belangrijke succesfactor is wel dat het gebruikelijke openingsoffensief resultaat moet opleveren. 'Met onze speelwijze creëren wij kansen en krijgen wij soms cadeautjes, maar die moet je dan wel afmaken. Bij de mannen kon je laatst zien dat als je de pech hebt dat de bal er niet in wil, het ook kan gebeuren dat je tegen een zeperd aanloopt op het moment dat je de tegenstander wat meer tijd gunt. Je eigen kansen afmaken is ook een kwestie van focus en van kwaliteit, bijvoorbeeld om de rust te bewaren om voor het doel de juiste keuze te maken.'

Wedstrijdminuten

Met een selectie van 22 spelers kon het niet anders of een deel van de groep zou dit seizoen minder aan spelen toekomen dan anderen. 'Om iedereen zich te laten ontwikkelen, spelen wij veel oefenwedstrijden. Wie zaterdag niet in actie komt, speelt doordeweeks. Zo zit iedereen nu al boven de 1.000 wedstrijdminuten, terwijl de graadmeter voor het hele seizoen 1.400 minuten is.' Koswal is er zich wel van bewust dat het niet spelen in de competitie tot teleurstelling leidt. Daar goed mee omgaan, vindt hij vooral een kwestie van duidelijke afspraken. 'Ik heb te maken met spelers van 15, 16, 17 en 18 jaar. Omdat die spelers van 18 in hun laatste jaar bij de beloften zitten, moeten zij veel spelen, ook omdat ik daardoor goed advies kan geven over het al dan niet doorstromen naar de A-selectie. En wat ook heeft

meegespeeld, is dat wij met de beloften moesten promoveren.' Om teleurstelling te voorkomen, probeert Koswal elke wedstrijd de juiste balans te vinden. 'Als iemand de ene week niet is ingevallen, doet zij dat de week daarop. Als dat soms niet lukt, probeer ik uit te leggen waarom dat is. In principe komt iedereen aan bod, in de tweede helft van het seizoen in tenminste 7 van de 14 competitiewedstrijden. Uiteindelijk moet je het ook als team samen doen, niet alleen in wedstrijden, maar ook op de training.'

Andere kwaliteiten

Na de met vlag en wimpel behaalde promotie naar de bovenste helft van de competitie (door de KNVB omgedoopt tot Eerste Divisie), krijgen de beloften in de tweede helft van het seizoen te maken met een ander kaliber tegenstanders. 'Je weet dat een team als Ajax andere kwaliteiten heeft. Met hun goede positiespel, weet je dat je hen geen enkele ruimte mag geven om niet tegen een tegendoelpunt aan te lopen.' De hele eerste helft deden de Haagse meiden dat uitstekend en wisten het aantal mogelijkheden voor Ajax tot twee te beperken. Na de thee verrasten de beloften de oppositie door plotseling uit een ander vaatje te tappen en Ajax op eigen helft pijn te doen. 'Wij zijn toen met iets meer durf gaan voetballen. Dat moest ook wel, want in een thuiswedstrijd wil je wel wat laten zien.' Met invaller Diya Poedai als belangrijke aanjager kwam ADO Den Haag met 1-0 voor (door topscorer Sienna in 't Veld), liet kansen op meer liggen en moest uiteindelijk alleen door een uit de lucht gevallen tegentreffer met een gelijkspel genoegen nemen.
Over de progressie die hij zijn spelers dit seizoen heeft zien maken, is Koswal goed te spreken. 'Wij hebben hen zowel fysiek als voetballend zien groeien. De fysieke data houdt Jason Maria (Koswals assistent-trainer) bij en iedereen zit of tegen het gewenste niveau aan, of daarboven. Over onze manier van spelen, hoef ik nu niemand meer iets te zeggen. Op de andere speelwijze tegen Ajax, kunnen wij nu ook weer doorborduren. En zo zullen wij ons ook moeten leren wapenen tegen tegenstanders die kiezen voor opportunistisch voetbal om onder onze druk uit te komen.'

Winstbijdrage

Werd de leeftijdsgrens voor de beloftencompetitie enkele jaren terug plotseling verlaagd tot 19, in haar wijsheid (of wederom op verzoek van Ajax) heeft de KNVB inmiddels besloten die weer op te trekken tot 20. 'Voor de meiden

Met de meidenbeloften in een vol Euroborgstadion in Groningen.

die nu 18 zijn kan dat een voordeel zijn, maar het is nog de vraag hoe de club daarmee om wil gaan. Laat je die meiden toch nu al doorstromen, of wil je hen nog een seizoen bij de beloften laten spelen? Dat laatste heeft mijn voorkeur, maar ik ben niet de beleidsbepaler.
En uiteindelijk moet je ook meiden uit de onder 17 door kunnen schuiven.'
Inclusief de tussentijds gepromoveerde Isa van Schaik ziet Koswal nu vier beloften die de stap naar de hoofdmacht zouden kunnen maken. 'Daar moeten ze dan ook wel zoveel mogelijk aan spelen toekomen, zodat ze zich verder kunnen ontwikkelen en een bijdrage kunnen leveren aan het winnen van wedstrijden. Voor het seizoen gingen we nog uit van drie en we zijn nu nog niet klaar', stelt hij tevreden vast. Ook de selectie van Isa van Schaik, Milou de Vreede en Luna Toet voor Oranje-teams was reden voor vreugde. Die werd nog overtroffen door de wedstrijd tegen Ajax. 'Ik had eerder nooit een meidenteam getraind, maar de manier waarop wij naar die wedstrijd hebben toegewerkt, de verbinding met elkaar, het nakomen van de afspraken die wij met elkaar hebben gemaakt en de getoonde wil om te winnen gaven mij de meeste voldoening.'

Dat een van de vele uitblinkers in die wedstrijd, Maira Boosman, met een gebroken sleutelbeen uitviel, was wel een domper en bracht ook nog eens aan het licht dat de beloften het dit seizoen vaak zonder verzorger moesten doen. 'Bij een profclub zou dat eigenlijk niet mogen.
Er wordt nu aan gewerkt om het op te lossen.'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

BEKER EXIT, ONGESLAGEN STATUS KWIJT, MAAR NIET DE RIANTE KOPPOSITIE

HET LEEK DITMAAL EEN OVERZICHT TE WORDEN VAN WEDSTRIJDEN MET LOUTER PUNTENVERLIES. **VERLIESPARTIJEN** TEGEN JONG PSV, SC CAMBUUR EN VITESSE, WAARTEGEN OOK GELIJK WERD GESPEELD, DUIDDEN OP EEN ENORME DIP. MET LOOD IN DE SCHOENEN NAAR KERKRADE, MAAR JUIST DAAR TEGEN RODA JC NAM ADO DEN HAAG DE AFSLAG, DIE LEIDDE NAAR **HET PAD DER OVERWINNINGEN.** EN KEERDE HIJ **ROTSVASTE VERTROUWEN** IN DE GOEDE AFLOOP VAN DE COMPETITIE (IN IEDER GEVAL PROMOTIE) TERUG. **HOEWEL, DE WEG IS NOG RELATIEF LANG...**

19 DECEMBER 2025

ADO DEN HAAG-JONG PSV 1-2 (1-1)

Waardig over de drempel gaan. Dat was het uitgangspunt van ADO Den Haag in de laatste wedstrijd van het bijzondere kalenderjaar 2025, thuis tegen Jong PSV. Nou, dat lukte niet helemaal. Ten eerste toonden de Brabanders zich een even lastige als bekwame tegenstander. Ten tweede leek de absentie van de geblesseerde Jari Vlak (onbewust) toch van enige nadelige invloed te zijn. Het ontbreken van de Volendammer noopte trainer Robin Peter tot enige (ingrijpend lijkende) omzettingen. Max Kreekels verdedigde de linkerflank van de defensie, waardoor Sekou Sylla opschoof naar een (hangende) linkerspitspositie. Zich verplaatsend in de gedachtewereld van Peter: het brein van Vlak compenseren met de aanvalsdrift en -drive van Sekou. Die vlieger leek aanvankelijk wel op te gaan.
ADO Den Haag begon als vanouds met veel balbezit en hoog druk zetten. En weldra leek een en ander te resulteren in een vroege voorsprong, omdat Daryl van Mieghem een strafschop mocht nemen, nadat Sekou was gevloerd binnen de penaltybox. Echter, doelman Tijn Smolenaars van Jong PSV keerde het leer. Maar ja, niet veel later opende ADO Den Haag dan toch de score via Luka Reischl, die een door Milan Hokke veroverde en aan hem afgelegde bal presenteerde. Echter, hierna deed Jong PSV zich gelden met offensieve daden. Eerst redde Matteo Waem nog op de doellijn, maar enkele aanvallen later gleed Hokke na een scherpe Brabantse voorzet de bal in eigen doel. Geen man over boord, na rust zou ADO Den Haag wel loskomen. Komen deed de thuisclub wel, maar scoren niet. Ongelukkig balverlies van Sekou op het middenveld leidde daarentegen de 1-2 in. Jairo Beerens behield het overzicht en wachtte tot Robin van Duiven naar rechts in de vrije ruimte sprintte. Daar ontving de Eindhovense spits de bal, die hij in de verste hoek achter Antoine Lejoly schoot. Gezegd moet worden, dat de vervanger van Kilian Nikiema (met Burkina Faso al in Marokko vertoevend vanwege het eindtoernooi om de Africa Cup) daarvoor ADO Den Haag met knappe reddingen voor een eerdere achterstand behoedde.
Nu restte ADO Den Haag nog vijf minuten en wat extra tijd om de zaken recht te trekken. Ruben Silva-Richards kreeg een mogelijkheid op aangeven van Jesse Bal, maar bekroonde die poging niet met succes. Dus leed de geelgroene formatie haar tweede competitienederlaag en tevens het eerste thuisverlies in de lopende competitie. Ach, de koppositie in de KKD is nog riant te noemen.

Luka Reischl haalt uit voor de openingstreffer.

Scoreverloop: 17. Reischl 1-0, 27. Hokke (in eigen doel) 1-1, 85. Van Duiven 1-2.
Scheidsrechter: Richard Martens
Gele kaarten: Jiménez, Sylla (ADO Den Haag), Merién en Van Duiven (Jong PSV).
Toeschouwers: 12.768

Opstelling ADO Den Haag
Antoine Lejoly; Steven van der Sloot, Milan Hokke, Matteo Waem, Max Kreekels (46. Cameron Peupion); Juho Kila, Mylian Jiménez (88. Finn de Bruin); Daryl van Mieghem (76. Nigel Thomas), Evan Rottier (88. Ruben Silva-Richards), Sekou Sylla; Luka Reischl (68. Jesse Bal).

Opstelling Jong PSV
Tijn Smolenaars; Eus Waaijers (69. Essien Bassey), Svan van der Plas, Madi Monamay, Wessel Kuhn (68. Raf van de Riet); Fabian Meriën, Souleymane Sidibé, Fabio Kluit (80. Jario Beerens); Jim Koller, Amir Bouhamdi (80. Austyn Jones); Robin van Duiven.

9 JANUARI 2026
WILLEM II-ADO DEN HAAG AFGELAST

Koning Winter laat zich gelden: sneeuw, kou, onbegaanbare wegen, code geel en oranje. Voor ADO Den Haag was het ook aanpassen geblazen vlak na de jaarwisseling. In alle vroegte maakten sneeuwschuivers kunstgras 2 van De Aftrap sneeuwvrij en konden de manschappen van trainer Robin Peter en zijn staf aan de gang.

16 JANUARI 2026
ADO DEN HAAG- SC CAMBUUR 1-2 (0-2)

Uitgerekend was de topper tegen SC Cambuur de uitgestelde start van 2026. Een uitgelezen kans om voor een bijna uitverkocht stadion sportieve revanche te nemen voor de eerste competitienederlaag in Leeuwarden. Zonder de geschorste Sekou Sylla (vervanger Mees Kreekels) trad de formatie van trainer Robin Peter aan tegen de super gemotiveerde Friezen. ADO Den Haag creëerde de eerste dreigementen via Cameron Peupion en Luka Reischl. Als een donderslag bij heldere hemel kwamen de bezoekers echter op voorsprong. Oude bekende Jort van der Sande kopte de bal in de korte hoek van het Haagse doel na een hoekschop van links. Ineens was ADO Den Haag ook elk initiatief

Jesse Bal scoort 1-2, te laat om de nederlaag te voorkomen.

kwijt. Pechvol, maar ook ongelooflijk klungelig uitverdedigen deed de bal in de doelmond bij Remco Balk terechtkomen en het stond 0-2. Het scheelde even later niet veel of Ichem Ferrah had voor 0-3 gezorgd, toen hij een duel om de bal van Milan Hokke won. Nou, dat was een ontnuchterende start van het nieuwe jaar, op een moment dat algemeen directeur Natascha van Grinsven-Admiraal de nieuwjaarspeech nauwelijks had uitgesproken en de oliebollen nog werden geserveerd. Maar ja, na rust ontketende ADO Den Haag een soort Sturm-und-Drang-voetbal. De bezoekers uit Friesland kwamen er nauwelijks meer aan te pas. Evan Rottier knalde de bal tegen de lat, Hokke had met zijn doelpoging in een scrimmage geen succes en Jesse Bal vond dan wel het net na een slim hakballetje van Nigel Thomas, maar dat was pas in de 88e minuut. SC Cambuur kwam dan wel dichterbij, maar ADO Den Haag bleef koploper.

Scoreverloop: 16. Van der Sande 0-1, 24. Balk 0-2, 88. Bal 1-2.
Scheidsrechter: Robin Hensgens
Gele kaarten: Hokke, Reischl (ADO Den Haag), Mulders, Amofa en Apkakou (SC Cambuur).
Toeschouwers: 13.125

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Milan Hokke, Matteo Waem (74. Mylian Jiménez), Mees Kreekels; Juho Kilo, Jari Vlak; Daryl van Mieghem, Evan Rottier (74. Nigel Thomas), Cameron Peupion; Luka Reischl (46. Jerre Bal).

Opstelling SC Cambuur
Thijs Jansen; Rik Mulders, Ismael Baouf, Jamal Amofa, Tomas Galvez; Remco Balk (73. Ethan Apkakou), Tony Rölke, Mark Diemers; Ichem Ferrah (59. Iwan Henstra), Jort van der Sande (81. Kian Visser), Oscar Sjöstrand (58. Wiebe Kooistra)

23 JANUARI 2026
VITESSE-ADO DEN HAAG 2-1 (2-0)

Januari is al een eind gevorderd, maar nog steeds wacht ADO Den Haag op de eerste overwinning. De koppositie is nog intact, maar niet meer zo florissant als tot voor kort. De twee nederlagen op rij moeten toch het effect hebben van een wake up call. Maar nee, dat bleek in het Arnhemse Gelredome, waar het dak dicht was en de grasmat ronduit beroerd, niet het geval. Vitesse bleek een gedreven, soms overdreven, opponent. En ADO Den Haag mocht dan wel beschikken over een enorm groot balbezitpercentage (27-73 in de eerste helft), als er geen rendement uit wordt gehaald dan lijkt het meer op eindeloos vergaderen zonder besluiten te nemen.

Evan Rottier werd door Vitesse letterlijk en figuurlijk aangepakt.

Dan was de dadendrang van de gastheren veel beter te noemen. En dat zij daarbij succes hadden dankte zij aan ADO Den Haag, dat door haar hopeloos slechte veldbezetting alle ruimte bood. Tweemaal scoorde Naoufal Bannis, Hagenaar en afkomstig uit de opleiding op De Aftrap en weliswaar al vroeg weggehaald door Feyenoord. Dan maar weer – net als week eerder thuis tegen SC Cambuur – na rust in de achtervolging om de zaken met Sturm-und-Drangvoetbal recht te trekken. Evan Rottier had vrij snel succes met de aansluitingstreffer. Daar bleef het bij, ook al trof Cameron Peupion nog de paal. Maar dat deed aan de andere kant Dillon Hoogewerf ook. Maandag al weer gelegenheid om thuis revanche te nemen op de Arnhemmers. Anders begint de nachtmerrie van in riante positie toch het Grote Doel (Eredivisie) missen zoetjesaan concrete vormen aan te nemen…

Scoreverloop: 38. Bannis 1-0, 44. Bannis 2-0, 52. Rottier 2-1
Scheidsrechter: Jeroen Manschot
Gele kaarten: Pinto (Vitesse), Hokke, Van Mieghem, Tomas en Sylla (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 17.051

Opstelling Vitesse
Connor van den Berg; Nathan Markelo, Marcus Steffen (12. Omar Achouitar), Valon Zumberi, Alexander Buttner; Marco Schikora, Joao Pinto (86. Ricardo-Felipe Schwarz), Adam Tahaui; Dillon Hoogewerf (86. Nino Zonneveld), Naoufal Bannis (80. Elias Huth), Mathijs Marschalk (86. Michel Driezen).

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Milan Hokke (57. Diogo Tomas), Matteo Waem, Max Kreekels (46. Cameron Peupion); Juho Kilo, Jari Vlak (79. Sanyika Bergtop); Daryl van Mieghem (57. Nigel Thomas), Evan Rottier, Sekou Sylla; Jesse Bal (67. Mylian Jiménez).

26 JANUARI 2026
ADO DEN HAAG-VITESSE 0-0

Trainer Robin Peter had voor de return tegen Vitesse in het WerkTalent.Stadion de nodige mutaties in petto. Basisplaatsen voor Mylian Jiménez, Cameron Peupion, Nigel Thomas en de van een schorsing teruggekeerde Luka Reischl in plaats van Max Kreekels, Daryl van Mieghem, Evan Rottier en Jesse Bal. Rigoureus hier en daar en zou dat dan het gewenste effect sorteren? Nou, dat viel niet mee.
Vitesse had inderdaad minder te vertellen. Echter, ook in Arnhem kende ADO Den Haag veel meer balbezit. Maar ook ditmaal was de kwestie, wat de ploeg ermee deed. Te weinig. Gemakkelijk gezegd, ga er maar aan staan tegen de ditmaal dubbele staffel aan verdedigend

ingestelde opponenten. Daarvoor telt ADO Den Haag wat te weinig creatief vermogen. Iets, wat Vitesse bijvoorbeeld in Joao Pinto wel heeft en als het op sprints in de vrije ruimte aankwam, toonden sommige Arnhemmers zich een fractie kwieker dan de gastheren. Dus, van ongeremd aanvallen kon voor ADO Den Haag geen sprake zijn en door de dubbele verdedigingslijn van de Arnhemmers van een vlotte opbouw van achteruit ook niet. Snelle opbouw via de vleugels met naar buiten trekkende aanvallers en opkomende middenvelders had een concept kunnen zijn met enig perspectief.

Illaijh de Ruijter terug van weggeweest, houdt Valon Zumberi van Vitesse op afstand.

En dan een gelukje, dat in een vroeg stadium Mathijs Marschalk tegen de paal mikte en Nikiema in de rebound de bal knap tegenhield. En na rust pech, dat Daryl van Mieghem de bal op de lat mikte boven de vaak attent keepende Connor van den Berg. Trouwens, de Arnhemse goalie hield Bryan Fiabema van een glorieus debuut af. De van het Poolse Lech Poznan gehuurde Noor doorzag hoe de bal vrij zou komen, maar kon zijn doorbraak naar het doel niet honoreren met wat misschien wel de enige treffer van op het zich tamelijk lauwe duel had kunnen zijn. Zou een einde hebben gemaakt aan de serie van drie nederlagen op rij. Nu werd het de vierde partij met puntenverlies en SC Cambuur kwam virtueel op gelijke hoogte. Alleen de afstand met nummer drie (ditmaal Almere City FC) bleef met vijftien punten intact. Een luid bejubeld lichtpuntje: de rentree van Illaijh de Ruijter na zo'n drie maanden blessureleed. De invaller zweepte de aanhang al bij zijn eerste rush op. De snelheid die bij daarbij ontwikkelde gaf aan, dat hij soms katalyserend van invloed kan zijn. Hoog nodig, het stroperig ogende spel van de laatste weken beschouwend.

Scheidsrechter: Danny Makkelie
Gele kaarten: Thomas (ADO Den Haag) en Schwarz (Vitesse)
Toeschouwers: 9.653

Opstelling ADO Den Haag

Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Milan Hokke (46, Diogo Tomas), Matteo Waem, Sekou Sylla; Juho Kilo, Jari Vlak; Cameron Peupion (58. Daryl van Miechem), Nigel Thomas, Mylian Jiménez (58. Evan Rottier), Nigel Thomas (70. Illaijh de Ruijter); Luka Reischl (58. Bryan Fiabema).

Opstelling Vitesse

Connor van den Berg; Nathan Markelo, Valon Zumberi, Omar Achouitar, Alexander Buttner (84. Xiamaro Thenu); Marco Schikora, Adam Tahaui (77. Ricardo-Felipe Schwarz), Joao Pinto (90 + 2. Elias Huth); Dillon Hoogewerf, Naoufal Bannis (84. Nino Zonneveld), Mathijs Marschalk.

Nigel Thomas kopt in, maar boekt geen succes.

30 JANUARI 2026

ADO DEN HAAG-JONG AZ 1-4 (0-2)

Nu moest het maar gebeuren, de eerste driepunter van 2026. Jong AZ leek een te pakken opponent. En, het zag er aanvankelijk ook naar uit. Een stormachtig openingsoffensief, drie, vier hoekschoppen op rij, schoten die de Noord-Hollandse defensie echt verontrustten. Jari Vlak zag een curvend schot op de buitenkant paal eindigen en doelman Jur Schipper van de jonge AZ'ers reageerde goed of stond steeds op de juiste plek om Haagse inzetten te pareren. En over het percentage balbezit hoeven

wij het maar niet meer te hebben, dat was zoals zo vaak veruit in het voordeel van ADO Den Haag. Dan komt ineens een vrije trap voor de bezoekers, op zo'n 20 à 25 meter afstand. De indrukwekkende streep van Jasper Hartog sloeg een bres in Haagse gelederen. Op de 0-1 volgde op slag van rust de verdubbeling van de marge, omdat de thuisclub wat stroperig omschakelde van aanval naar verdediging. Daarvan profiteerde de rappe Anthony Smits: 0-2.
Dus weer Sturm-und-Drangvoetbal van Haagse zijde in de tweede helft lag in de lijn van de verwachting. De aanvallender ingestelde vervangers van Nigel Thomas en Mees Kreekels, Illaijh de Ruijter en Sekou Sylla onderstreepten dit. De Ruijter vond vrijwel onmiddellijk het net, maar scheidsrechter Wouter Wiersma verleende daaraan geen rechtsgeldig predicaat wegens buitenspel. Die domper temperde de Haagse jacht op treffers niet. Uit een hoekschop van Juho Kilo kopte Diogo Tomas de aansluitingstreffer achter doelman Schipper. Echter, een knullige foutieve korte pass van Kilo op het middenveld leidde wel een Noord-Hollandse counter in, waaruit Hartog – weer hij – tot verbijstering in Haagse kringen de 0-3 realiseerde. Daar kwam nog bij, dat Daryl van Mieghem geblesseerd uitviel op een moment dat alle wissels waren verbruikt. Dus noodgedwongen verder met tien tegen elf. Aan de inzet lag het niet, aan het inzicht wel. Jong AZ bezat de rapheid, het vertrouwen en het combinatievermogen in blessuretijd via Deacon van der Klaauw de score met 1-4 een voor koploper ADO Den Haag een nog schokkender aanzien te geven. Hoog tijd voor een amoureus avontuur met Vrouwe Fortuna dus.

Scoreverloop: 24. Hartog 0-1, 44. Smits 0-2, 80. Tomas 1-2, 85. Hartog 1-3, 90 + 2. Van der Klaauw 1-4.

Scheidsrechter: Wouter Wiersma
Gele kaarten: Van der Sloot (ADO Den Haag) en Budko (Jong AZ).
Toeschouwers:10.367

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot (72. Cameron Peupion), Diogo Tomas, Matteo Waem, Mees Kreekels (46. Sekou Sylla); Juho Kilo, Jari Vlak (62. Mylian Jiménez); Daryl van Mieghem, Evan Rottier, Nigel Thomas (46. Illaijh de Ruijter); Luke Reischl (62. Bryan Fiabema).

Opstelling Jong AZ
Jur Schipper; Jesper Zwart, Andrea Natali (61. Mathijs Menu), Billy van Duijl, Saviola Simons; Jasper Hartog, Hessel de Wit (71. Bram van Driel), Bohdan Budko; Yoël van den Ban (54. Bendeguz Kovacs), Kevin Toppenberg (61. Julian Oerip), Anthony Smits (71. Deacon van der Klaauw).

6 FEBRUARI 2026
RODA JC-ADO DEN HAAG 0-3 (0-2)

Pyrogedoe in het Parkstad Limburg Stadion, uit het vak van de thuisaanhang. Al na vijftien seconden liet scheidsrechter Ingmar Oostrom Roda JC en ADO Den Haag daarom inrukken. Zo'n twintig minuten bleven de spelers in de kleedkamers. Zoveel tijd was er nodig om de rook definitief uit het Kerkraadse stadion te verdrijven.

Gebiologeerd tuurt debutant Pascal Mulder naar de juist weggewerkte bal.

Ja, toen kon de wedstrijd definitief gestalte worden gegeven. ADO Den Haag, met Pascal Mulder van FC Emmen als debutant en Milan Hokke als linksachter voor de geblesseerde Sekou Syla, begon met het spel dat deed herinneren aan de eerste competitiehelft. Dominant, het spel verplaatsen en de tegenpartij zo min mogelijk de bal gunnend. En het werkte weer! Trouwens, de beloning kwam snel: in de achtste minuut stuurde Juho Kilo de bal uit een hoekschop naar de tweede lijn. Van daaruit streepte Milan Hokke het leer vanaf ongeveer twintig meter achter doelman Justin Treichel. Na een kwartier vormde een hoekschop aan de andere kant de inleiding van de verdubbeling van der marge. Hokke speelde Jari Vlak de bal toe. Op zijn beurt krulde de Volendammer in

Haagse dienst de bal keurig in de verste hoek van het Limburgse doel. Pas in de slotfase van de eerste helft begon Roda JC te dreigen. Eerst weerde Kilian Nikiema de bal bij een schot van Michael Breij. Vlak erna had de Haagse goalie alle geluk van de wereld, toen Rasmus Wiedesheim-Paul doorbrak en de bal vlak naast de paal richtte.
Roda JC liet zich in de tweede helft van meet af aan meer zien. Maar echt gevaarlijk werden de Limburgers niet. Een keer tastte Nikiema mis, maar Jack Cooper-Love profiteerde niet. Jalen Hawkins (ook debutant, afkomstig van FC Emmen) en Illaijh de Ruijter kwamen in het veld voor Cameron Peupion en Nigel Thomas. Weer later maakten basisdebutant Bryan Fiabema en Hokke plaats voor Mees Kreekels en Luka Reischl, die overdag nog in de belangstelling stond van Sturm Graz. Reischl bleef en de dankbaarheid sprak uit de kopbal waarmee hij – op aangeven van Vlak – de stand op 0-3 bracht. De eerste zege in 2026, het was al weer 12 december vorig jaar, dat bij TOP Oss met 3-4 was gewonnen. En de laatste plaats in de stand voor de derde periode werd verlaten, de voorsprong op SC Cambuur uitgebreid naar zes punten. De Friezen konden door de weersomstandigheden niet spelen tegen Almere City. Op de derde – dus niet promotieplaats – bedraagt de voorsprong inmiddels nog steeds veertien punten.

Scoreverloop: 8. Hokke 0-1, 15. Vlak 0-2, 87. Reischl 0-3.
Scheidsrechter: Ingmar Oostrom
Gele kaarten: Beerten, Treichel, Breij, Kalinauskas (Roda JC), Vlak, De Ruijter en Tomas (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 7.726

Opstelling Roda JC
Justin Treichel; Koen Jansen (79. Ryan Leijten), Lucas Beerten, Marco Tol, Jay Kruiver; Iman Griffith (59. Tomas Kaulinauskas), Joshua Nisbet, Joey Müller, Michael Breij (79. Cain Seedorf); Jack Cooper-Love, Rasmus Wiedesheim-Paul (59. Mitchel Paulissen).

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder (76. Diogo Tomas), Matteo Waem, Milan Hokke (73. Mees Kreekels); Juho Kilo, Jari Vlak; Cameron Peupion (55. Jalen Hawkins), Evan Rottier, Nigel Thomas (55. Illaijh de Ruijter); Bryan Fiabema (73. Luka Reischl).

13 FEBRUARI 2026
ADO DEN HAAG-MVV MAASTRICHT 3-0 (0-0)

De thuiswedstrijd tegen MVV Maastricht moest uitwijzen of ADO Den Haag kon voortgaan op het pad der overwinningen. Wel, al snel stond vast dat de ploeg van trainer Robin Peter veruit de meerdere was. Eigenlijk bleken de Limburgers weinig tot niets in te brengen te hebben. Echter, Haagse kansen kwamen er wel, goals vooralsnog niet. Bryan Fiabema trof de paal na een werkelijk fraaie aanval over links. Na rust moesten de goals dan maar komen. Ook ditmaal duurde het lang, voordat de grote overheersing in de score tot uitdrukking zou worden gebracht. Milan Hokke, weer linksachter, stoomde naar voren, ontfutselde Delano Asante de bal en trok het leer voor. De bedoeling was naar Nigel Thomas, maar zijn bewaker Mitch van Kempen voelde zich zo in het nauw gedreven, dat deze zelf de zich doorgaans kranig verwerende doelman Sem Westerveld (kleinzoon van wijlen voormalig ADO-doelman Hennie Ardesch) zelf passeerde. Het ijs was gebroken, meer treffers hingen in de lucht. En deze kwamen ook. Na een hoekschop van Juho Kilo zeilde de bal bij de tweede paal. Diogo Tomas, Matteo Waem en Steven van der Sloot sprong omhoog. Wie de bal zou inkoppen, de 2-0 stond al voorbaat vast. Tomas was de kopgrage schutter en vierde dat op speciale wijze (pardoes vallend op de mat).
Nigel Thomas gaf de score in blessuretijd nog meer reliëf na voorbereidend werk van Illaijh de Ruijter (met de bal op het middenveld slim, tegendraads wachtend op versterking, handig meegenomen door Jesse Bal, die naar rechts passte op Thomas).

Scoreverloop: 68. Van Kempen (in eigen doel) 1-0, 86. Tomas 2-0, 90 + 1. Thomas 3-0.

Scheidsrechter: Martin Pérez
Gele kaarten: Vlak, Waem (ADO Den Haag), Coomans en Kleinen (MVV Maastricht)
Toeschouwers: 11.542

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder (71. Diogo Tomas), Matteo Waem, Milan Hokke (86. Mees Kreekels); Juho Kilo, Jari Vlak; Jalen Hawkins (62. Nigel Thomas), Luka Reischl, Evan Rottier (71. Jesse Bal); Bryan Fiabema (62. Illajh de Ruijter).

Diogo Tomas kopt de bal in het Maastrichtse doel en ADO Den Haag leidt met 2-0.

Opstelling MVV Maastricht
Sem Westerveld; Kanou Sy, Wout Coomans, Ilias Breugelmans (89. Simon Francis), Mitch van Kempen; Delano Asante (81. Travis de Jong), Marko Kleinen (81. Lirim Jashari), Ilano Silva Timas (89. Ayman Kassimi); Sten van Dessel, Sven Braken, Nabil El Basri (72. Robert Klaasen).

20 FEBRUARI 2026
HELMOND SPORT-ADO DEN HAAG 1-3 (1-1)

ADO Den Haag boekte in zijn eerste optreden in het nieuwe stadion van Helmond Sport (pal naast het oude De Braak, dat inmiddels al is gesloopt) een dik verdiende zege van 1-3. Toch deden zich momenten voor waarin gevaar dreigde. Vooraf was bekend, dat het Helmond Sport van trainer Jürgen Seegers (oud-performancetrainer en fysio van ADO Den Haag) een ploeg van momenten bezit en dan behoorlijk kan toeslaan. Dat de formatie van trainer Robin Peter het niet verder liet komen dan een tegentreffer en enkele dreigende situaties dankt zij aan het sterke collectieve optreden die steeds tijdig de gelederen sloot. Dit ondanks de afwezigheid van de voor het ADO Den Haag van nu gerenommeerde krachten als Pascal Mulder, Jalen Hawkins, Daryl van Mieghem en Sekou Sylla (wel op de bank). Blessures en krachten sparen voor komende klussen vormden de redenen ervan.

Met hoog drukken zetten en veel balbezit begon ADO Den Haag sterk. Op rechts kreeg Nigel Thomas opvallend veel ruimte voor dribbels en voorzetten, maar tot doelpunten leidde dit alles vooralsnog niet. Hij besloot zelf maar te scoren na een afvallende bal die Evan Rottier voor hem klaarlegde. Thomas deed een paar passen en creëerde daarmee ruimte voor een doeltreffend schot. Er volgde een fase, waarin ADO Den Haag domineerde. Daardoor kwam de overigens fraaie Helmondse gelijkmaker van Labinot Bayrami wel uit de natte hemel vallen. En vervolgens lukte het de thuisclub

Bryan Fiabema maakt zijn eerste doelpunt voor ADO Den Haag. Eentje om in te lijsten!

ineens een poos op z'n ADO's te combineren en kansen te creëren. Toen stond Kilian Nikiema er als een reddende Haagse engel. Na rust – met Illaijh de Ruijter voor Rottier – verliepen de zaken voor de Hagenaars wat vlotter. Matteo Waem bracht ADO Den Haag aan de leiding door zich slim op te stellen bij de tweede paal, de bal vrij te spelen en in te schieten. Via het been van voormalig ADO'er Amir Absalem en door de benen van doelman Menno Bergsen prikte hij de bal in het net. En Bryan Fiabema zorgde voor het hoogtepunt van de wedstrijd. Op aangeven van Diogo Tomas nam hij de bal in de 62e minuut op de borst en schoot vervolgens linea recta met een halve draai vollerend de bal in het Helmondse doel: 1-3. Deze treffer van de Noor – de eerste in Haagse dienst – was er een om in te lijsten. Achtervolger SC Cambuur verspeelde twee punten door met 1-1 gelijk te spelen tegen RKC Waalwijk. Dus kwam de ploeg van Peter nog steviger op kop van de KKD.

Scoreverloop: 26. Thomas 0-1, 35. Bayrami 1-1, 47. Waem 1-2, 62. Fiabema 1-3.

Scheidsrechter: Martijn Vos
Gele kaarten: Daneels, Absalem, Lukowvicz (Helmond Sport) en Tomas (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 2.254

Opstelling Helmond Sport

Menno Bergsen; Amir Absalem, Brian Koglin (73. Julian Geerts), Flor van den Eijnden, Thomas Poll; Sem Dekkers, Noah Makanza, Dayen Geerts 66. André Leipold); Alen Dizdarevic, Lennerd Daneels (73. Onesime Zimuangana), Labinot Bajrami (90 + 1. Michal Lukowicz).

Opstelling ADO Den Haag

Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Diogo Tomas, Matteo Waem, Milan Hokke (73. Mees Kreekels); Juno Kilo, Jari Vlak (73. Mylian Jiménez); Evan Rottier (46. Illaijh de Ruijter), Luka Reischl (86. Jesse Bal), Nigel Thomas (62. Cameron Peupion); Bryan Fiabema.

UITSLAGEN

ADO 1

19 december 2025: ADO Den Haag-Jong PSV 1-2
9 januari 2026: Willem II-ADO Den Haag afgelast
16 januari 2026: ADO Den Haag-SC Cambuur 1-2
23 januari 2026: Vitesse-ADO Den Haag 2-1
26 januari 2026: ADO Den Haag-Vitesse 0-0 (inhaalwedstrijd)
30 januari 2026: ADO Den Haag-Jong AZ 1-4
6 februari 2026: ADO Den Haag-Roda JC 0-3
13 februari 2026: ADO Den Haag-MVV Maastricht 3-0
20 februari 2026: Helmond Sport-ADO Den Haag 1-3

Onder 21

13 januari 2026: ADO Den Haag-FC Volendam 3-1 (oefenduel)
17 januari 2026: FC Twente/Heracles – ADO Den Haag 2-4
20 januari 2026: Valken'68-ADO Den Haag 1-4 (oefenduel)
24 januari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord 0-1
31 januari 2026: ADO Den Haag-FC Emmen 2-1 (beker)
3 februari 2026: XerxesDZB-ADO Den Haag 2-2 (oefenduel)
7 februari 2026: ADO Den Haag-Fortuna Sittard 3-1
12 februari 2026: Katwijk-ADO Den Haag 8-1 (oefenduel)
21 februari 2026: Willem II-ADO Den Haag 2-0 (beker)

Onder 19

17 januari 2026: NEC-ADO Den Haag 5-2
24 januari 2026: ADO Den Haag-FC Volendam 5-1
31 januari 2026: ADO Den Haag-FC Utrecht 4-2 (beker)
7 februari 2026: ADO Den Haag-Sparta 2-2
21 februari 2026: PEC Zwolle-ADO Den Haag 2-2
(ADO w.n.s., beker)

Onder 17

17 januari 2026: ADO Den Haag-FC Den Bosch 1-0
24 januari 2026: Excelsior Maassluis-ADO Den Haag 2-1
31 januari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord 0-5 (beker)
7 februari 2026: FC Eindhoven-ADO Den Haag 1-0

Onder 16

17 januari 2026: ADO Den Haag-Almere City FC 3-0
24 januari 2026: Sparta-ADO Den Haag 1-2
31 januari 2026: ADO Den Haag-FC Den Bosch 0-1 (beker)
7 februari 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag 2-1

Onder 15

16 december 2025: FC Volendam-ADO Den Haag 4-1 (beker)
17 januari 2026: NEC-ADO Den Haag 2-3
24 januari 2026: ADO Den Haag-FC Volendam 3-1
7 februari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord 1-4

Onder 14

17 januari 2026: Feyenoord-ADO Den Haag 4-1
24 januari 2026: ADO Den Haag-FC Utrecht 1-0
31 januari 2026: ADO Den Haag-FC Utrecht 0-6 (beker)
7 februari 2026: ADO Den Haag-Sparta 5-2
14 februari 2026: PEC Zwolle-ADO Den Haag 2-2

Onder 13-1

17 januari 2026: ADO Den Haag-Sparta 5-1
24 januari 2026: Feyenoord-ADO Den Haag 10-0
31 januari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord 2-4 (beker)
7 februari 2026: FC Den Bosch-ADO Den Haag 3-5

Onder 13-2

24 januari 2026: HVV JO13-1-ADO Den Haag 0-4 (beker)
31 januari 2026: ADO Den Haag-vv Smitsboek JO13-1
7 februari 2026: HBS JO13-1 – ADO Den Haag 1-3

ADO Den Haag Vrouwen

18 januari 2026: NAC Breda-ADO Den Haag 1-0
25 januari 2026: ADO Den Haag-Ajax 0-3
1 februari 2026: SC Heerenveen-ADO Den Haag 4-1
7 februari 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag 1-3
15 februari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord 1-1
22 februari 2026: ADO Den Haag-FC Utrecht 0-5

Jong ADO Den Haag Vrouwen

17 januari 2026: ADO Den Haag-FC Twente 1-4
24 januari 2026: AZ-ADO Den Haag 1-1
31 januari 2026: ADO Den Haag-Ajax 1-1
7 februari 2026: PSV-ADO Den Haag 4-0
14 februari 2026: FC Groningen-ADO Den Haag 1-2
21 februari 2026: ADO Den Haag-Sparta 2-3

Meiden onder 17

31 januari 2026: ADO Den Haag-KDM JO15-1 1-2
7 februari 2026: DSVP J/M16-1 – ADO Den Haag 1-2

PROGRAMMA

Na de bekeruitschakeling weer naar Willem II, maar dan voor een sportieve revanche in de competitie.

Programma ADO 1

24 februari 2026:	Willem II-ADO Den Haag (inhaalwedstrijd)
27 februari 2026:	ADO Den Haag – VVV-Venlo
7 maart 2026:	Almere City FC-ADO Den Haag
13 maart 2026:	FC Emmen-ADO Den Haag
17 maart 2026:	ADO Den Haag-Jong FC Utrecht
22 maart 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag

Onder 21

28 februari 2026:	Willem II-ADO Den Haag
3 maart 2026:	FC Skillz-ADO Den Haag (oefenduel)
7 maart 2026:	ADO Den Haag-De Graafschap
14 maart 2026:	ADO Den Haag-FC Groningen
17 maart 2026:	TOGB-ADO Den Haag (oefenduel)
21 maart 2026:	SC Cambuur-ADO Den Haag
28 maart 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag

Onder 19

28 februari 2026:	Feyenoord-ADO Den Haag
7 maart 2026:	ADO Den Haag-PSV
14 maart 2026:	ADO Den Haag-AZ
21 maart 2026:	Ajax-ADO Den Haag

Onder 17
28 februari 2026: ADO Den Haag-Wilhelmus
7 maart 2026: ADO Den Haag-RKAV Volendam
14 maart 2026: Alphense Boys-ADO Den Haag
21 maart 2026: ADO Den Haag-Telstar

Onder 16
28 februari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord
7 maart 2026: PSV-ADO Den Haag
14 maart 2026: AZ-ADO Den Haag
21 maart 2026: ADO Den Haag-Ajax
28 maart 2026: ADO Den Haag-PSV

Onder 15
28 februari 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag
7 maart 2026: ADO Den Haag-NAC Breda
14 maart 2026: ADO Den Haag-AZ
21 maart 2026: Ajax-ADO Den Haag
28 maart 2026: NAC Breda-ADO En Haag

Onder 14
3 maart 2026: ADO Den Haag-PSV
7 maart 2026: PSV-ADO Den Haag
14 maart 2026: ADO Den Haag-AZ
21 maart 2026: Ajax-ADO Den Haag

Onder 13-1
28 februari 2026: ADO Den Haag-NEC
7 maart 2026: PSV-ADO Den Haag
14 maart 2026: NAC Breda-ADO Den Haag
21 maart 2026: ADO Den Haag-Sparta
28 maart 2026: ADO Den Haag-PSV

Onder 13-2
25 februari 2026: ADO Den Haag-Kethel Spaland 13-1 (beker)
26 februari 2026: ADO Den Haag-Quick Boys 13-1
14 maart 2026: ADO Den Haag-FC Skillz 13-1
21 maart 2026: Barendrecht 13-1 – ADO Den Haag
28 maart 2026: ADO Den Haag-Excelsior 13-1

Onder 12
28 februari 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag
7 maart 2026: ADO Den Haag-Willem II
14 maart 2026: ADO Den Haag-AZ
21 maart 2026: Sparta-ADO Den Haag
28 maart 2026: Willem II-ADO Den Haag

Onder 11
28 februari 2026: FC Volendam-ADO Den Haag
7 maart 2026: ADO Den Haag-AZ
21 maart 2026: Ajax-ADO Den Haag
28 maart 2026: AZ-ADO Den Haag

ADO Den Haag Vrouwen
15 maart 2026: Hera United-ADO Den Haag
29 maart 2026: ADO Den Haag-Excelsior

Jong ADO Den Haag vrouwen
7 maart 2026: De Graafschap-ADO Den Haag
14 maart 2026: FC Twente-ADO Den Haag
28 maart 2026: ADO Den Haag-AZ

Meiden onder 17
28 februari 2026: HBS JO15-2 – ADO Den Haag
7 maart 2026: ADO Den Haag-Wilhelmus JO15-1
14 maart 2026: Laakkwartier JO15-2 – ADO Den Haag
21 maart 2026: ADO Den Haag-Graaf Willem-VAC JO15-1
28 maart 2026: RKDEO JO15-2 – ADO Den Haag

Meiden onder 16
28 februari 2026: ADO Den Haag-Feyenoord
7 maart 2026: PSV-ADO Den Haag
14 maart 2026: AZ-ADO Den Haag
21 maart 2026: ADO Den Haag-Ajax
28 maart 2026: ADO Den Haag-PSV

DE HAAGSE DERBY (DEEL 17)

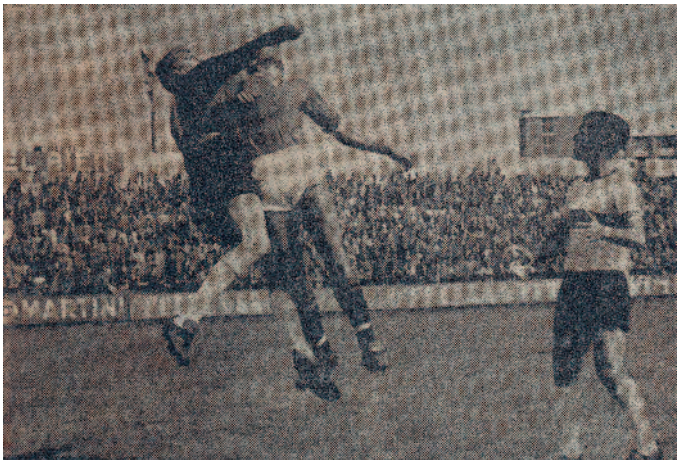
NOOIT WAS HET KLASSEVERSCHIL ZO GROOT

DE LAATSTE JULIDAG VAN 1966 WAS EEN MOOIE, WARME ZONDAG. EEN MIDDAG EERDER ZATEN VOETBALFANS OVER DE HELE WERELD AAN HUN TV-SCHERMEN GEKLUISTERD, KIJKEND FLAKKERENDE ZWART-WIT BEELDEN VAN DE WK-FINALE TUSSEN ENGELAND EN WEST-DUITSLAND. HET WAS DE EINDSTRIJD OP WEMBLEY VAN DIE BEROEMDE 'ZAT-IE-WEL-OF-ZAT-IE-NIET'-GOAL VAN GEOFF HURST EN DE BESNORDE RUSSISCHE GRENSRECHTER TOFIQ BAHRAMOV, DIE VOL OVERTUIGING NAAR HET MIDDEN WEES.

Een dag later beletten drie weken WK-voetbal op tv zo'n 14.000 Hagenaars en Scheveningers niet naar Houtrust te trekken voor de 18de Holland Sport-ADO-derby. Prompt was de Vogelwijk, na de rustige zomer, voor het eerst in een nieuw seizoen, weer vol met schots en scheef geparkeerde auto's. En met fietsen en brommers die gestald waren in de tientallen fietsenrekken die tijdelijk waren geplaatst op zowel de Houtrustlaan als de Mezenlaan.

Tribunebouw

ADO had de derby niet nodig om ingespeeld te raken. Sinds de oorlogsjaren waren de rood-groenen nooit zo machtig geweest. ADO was twee seizoenen achtereen als derde in de Eredivisie geëindigd, had ook nog een aantal bekerfinales achter de rug, nam tweemaal deel aan de Intertoto-competitie en vernam toevallig deze zondag dat het Zweedse IFK Göteborg tegenstander zou worden in de kwartfinales. De 26 semiprofs hadden een gemiddelde leeftijd van 'slechts' 23 jaar, het toeschouwersgemiddelde was 18.000 en op de bankrekening stond een half miljoen gulden.
Dat bedrag zou gebruikt voor de overkapping en uitbreiding van de 'lange zij' tot 28.500 plaatsen.
Trainer Ernst Happel, aan het begin van zijn zesde seizoen, was het – opvallend – eens met het feit dat de selectie door de tribunebouw niet zou kunnen worden

Luchtduel tussen Martin van Vianen en Piet van Miert.

versterkt: 'Ik had onze ploeg eigenlijk op enkele plaatsen willen versterken. Maar ik begrijp dat het bestuur andere zaken belangrijker acht. Bovendien: ook met dit elftal moet het kunnen lukken'.
Hoe anders was de situatie bij Holland Sport, waar de 54-voudige international Cor van der Hart via een tweejarig contract de technische leiding had gekregen. In interviews legde hij uit waarom: 'De voorwaarden waaronder ik zou komen te werken waren gunstig. Ik heb op Houtrust vrij mandaat, waarbij ik uit een groep van dertig selectiespelers het eerste- en tweede elftal samenstel, assisteer bij het aantrekken van nieuwe spe-

lers en ga over het opstellen van de contracten'.
Van der Harts eerste zorg was het versterken van de verdediging die het seizoen ervoor 2,6 doelpunten per wedstrijd incasseerde. 'Als je bijna drie goals per wedstrijd tegen krijgt, moet je er vier maken om te winnen. Dat is een zware opgave voor een voorhoede. Als eerste belangrijke taak wil ik dan ook een zo waterdicht mogelijke defensie zien te formeren om dan vanuit de verdediging de weg naar het succes te vinden. Dat betekent natuurlijk niet, dat wij met negen man voor het doel gaan hangen. Het spel, dat wij willen spelen, moet voor Koning Klant, het publiek, aantrekkelijk blijven.'

Trainingen

En dus moest er tijdens de vier trainingen per week echt gewerkt worden. Eerst nog 's avonds, maar later – zo hoopte Van der Hart - overdag. 'Voorlopig vind ik een premiestelsel het meest aantrekkelijk. De spelers verdienen goed hij Holland Sport.' Vandaar dat hij – na nog geen maand in dienst te zijn - GEK werd van de mentaliteit van sommige spelers. 'Er zijn contractanten, die eind mei voor het laatst hebben gespeeld; daarna vakantie namen en die nu, een week voor het competitiestart informeren of er al wordt getraind. En dan te weten, dat ik al vier weken aan de slag ben met de anderen!'. Van der Hart doelde onder anderen op de 37-jarige Mick Clavan (ook ex-ADO), die een maand later de deur zou worden gewezen.

De voorafgaande weken lukte het Van der Hart bestuurslid en belangrijkste investeerder Luc Kroesemeijer te overtuigen van een investering van maar liefst twee ton. Meer dan de helft daarvan ging naar ADO dat in de zomer vier spelers naar Houtrust liet vertrekken: doelman Martin van Vianen (70.000 gulden), Hannie Aardse (35.000), Theo Verlangen (15.000) en Koos van Dullemen (3.000). Een halve ton in guldens ging naar DHC voor Hennie den Engelse (20.000) en Sjaak Roggeveen (30.000) en SVV en Zwolse Boys ontvingen 3.000 gulden ieder voor de diensten van respectievelijk Theo Kleindijk en Jaap Advocaat.

Zes van de acht nieuwelingen maakten op de zonnige middag hun debuut in één van de meest eenzijdige derby's uit de historie. ADO-doelman Ton Thie zag de merkwaardige bal (wit met grote zwarte stippen) maar heel zelden van dichtbij. Wat overigens niet wilde zeggen dat de rood-groenen een regen aan kansen produceerden.

ADO combineerde 90 minuten lang zonder dat de spelers – die twee weken lang door assistent-trainer Rinus Loof waren afgeknepen (Happel was op vakantie in Wenen en arriveerde pas kort voor de wedstrijd in Den Haag) – zich bovenmatig hoefden in te spannen. Wat Happel (na afloop: 'Over ADO ben ik tevreden. Ik had overigens niet anders verwacht') nog wist, dat hij zijn beoogde aanvalslinie (Heijnen, Van Miert, Maassen, Aarts) het hele seizoen niet zou kunnen opstellen. Eerst niet omdat Lambert Maassen op Houtrust bij het produceren van ADO's tweede doelpunt een hersenschudding opliep en daarna omdat Piet van Miert in de eerste com-

Uitgebreide verzorging voor Lambert Maassen en Martin van Vianen na een botsing.

petitiewedstrijd tegen Fortuna'54 een been brak.
Het zou ADO overigens niet belemmeren om een seizoen lang 'top' te presteren. Van Mierts vervanger Henk Houwaart (14) kwam in de competitie tot dubbele cijfers, iets dat ook gold voor Maassen (15), Heijnen (12) en Aarts (10). Toen de Hagenaars de eerste zes wedstrijden wonnen werden Heijnen, Aarts en Piet de Zoete op zondag 18 september beloond met hun Oranje-debuut. Nota bene in de Happelstad Wenen tegen Oostenrijk (2-1 nederlaag).

Maar dat alles was op 31 juli, tijdens die rustig voortkabbelende oefenwedstrijd, natuurlijk nog niet bekend. Na een vrijwel actie-loze ouverture volgde een prelude van vijf minuten met daarin twee prachtige doelpunten. Eerst werd een combinatie Maassen - De Zoete - Maassen – Heijnen op de linkerkant door Maassen besloten met een dreunend schot (0-1), waarna dezelfde spits na een hoge voorzet van Heijnen de bal op de hem bekende wijze achter Martin van Vianen kopte. Spits en doelman kwamen daarbij met hun hoof-

Bij de 0-2 gingen Van Vianen en Maassen knock out en hadden uitgebreide verzorging nodig.

den in botsing en bleven vervolgens minutenlang KO op de grond liggen. Van Vianen kon uiteindelijk doorspelen, maar Maassen moest per brancard naar de kleedkamer worden gedragen met een kaakblessure en een lichte hersenschudding.

De tweede helft beschouwde ADO min of meer als een gesmeerd lopende training, terwijl Cor van der Hart mooi de gelegenheid kreeg te onderzoeken wat zijn selectie waard was: ‘Moet u luisteren. Ik heb deze wedstrijd niet op papier gezet. Dat is voor mijn tijd gebeurt. Ergens is ADO natuurlijk één van de vier besten in de Eredivisie. Dat elftal heeft maar veertien dagen stop gelegen (ADO speelde de hele zomer in de Intertoto, red.). Nu voetbalt het ongewijzigd verder. Scheelt dat even wat. Ik zit immers met een hele nieuwe opbouw. Voor de rest zegt me die 2-0 weinig.’ Happel viel hem bij: ‘Vergeet niet dat de helft van de ploeg nog geen contact met elkaar heeft gehad. Men moet elkaar nog leren kennen. Dat kan dus best beter worden. Als ik de individuele kwaliteiten van de spelers bekijk, dan geloof ik daar ook in.’

Kort voor tijd kreeg Sjaak Roggeveen nog een beste kans om de Scheveningse eer te redden. Hij liep echter met bal en al wat onbeholpen tegen Thie op, waardoor de derby in ieder geval met een lach werd afgesloten.

Ditmaal een luchtduel tussen Martin van Vianen en ADO’s invaller Henk Houwaart.

ZONDAG 31 JULI 1966, HOUTRUST

HOLLAND SPORT-ADO 0-2 (0-2)

Scoreverloop: 30. Lambert Maassen 0-1, 35. Lambert Maassen 0-2
Scheidsrechter: Charles Corver
Toeschouwers: 14.000

HOLLAND SPORT

Martin Van Vianen

Jan Teske — Rob Roosendaal — Theo Verlangen — Pim van der Maas (46. Toon Valkenhoff)

Hennie den Engelse — Jaap Advocaat

Bennie Roode — Maarten Trommel — Piet De Vries — Sjaak Roggeveen (8. Theo Zuyderwijk)

Kees Aarts — Lambert Maassen — Piet van Miert — Harry Heijnen (35. Henk Houwaart)

Piet de Zoete — Joop Jochems

Harry Vos — Aad Mansveld — Jan Villerius — Theo van der Burch

Ton Thie

ADO

UITSMIJTER!

EEN UITSMIJTER IS DE VORM VAN EEN WINTERDAGBOEK.

OP 3 JANUARI IS EERSTE TRAINING VAN HET JAAR 2026. OP 5 JANUARI WORDT IN ALLE VROEGTE SNEEUW GERUIMD. MAAR ALS HET VELD SNEEUWVRIJ IS KOMEN DE SPELERS NIET. BLIJKEN IJSVRIJ TE HEBBEN… VOLGENDE DAG OPNIEUW VOOR HET KRIEKEN VAN DE DAG SNEEUWSCHUIVEN. EN JA HOOR, ADO 1 TRAINT OP SNEEUWVRIJ KUNSTGRASVELD 2 VAN DE AFTRAP. EN ALS KLAP OP DE VUURPIJL SNELT VIJF KILOMETER VERDEROP DIRECTEUR NATASCHA SNOWBOARDEND VAN DE HELLING BIJ HET STADION. WELKE BVO HEEFT ZO'N SPORTIEF ACTIEVE CEO? EN DAN NOG EVEN DIT: MAAKT SANYIKA BERGTOP UIT TEGEN VITESSE ZIJN DEBUUT VOOR ADO 1, BEGINNEN ZE IN ARNHEM WEL ERG OPZICHTIG TE ZEUREN OVER ZIJN SALARIS…

